

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 3T/155/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717011477
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Rošak
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2022:5717011477.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudcom JUDr. Mariánom Rošakom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.03.2022 v Martine takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná
D. Š., nar. XX.XX.XXXX D. I., trvale bytom S. XXX, B. I.,

u z n á v a s a z a v i n n ú , ž e

dňa XX.XX.XXXX v čase približne o 18,45 hod. viedla svoje osobné motorové vozidlo značky D. U., J.. Č.. I., po miestnej komunikácii na ulici W. v I., pričom pri cúvaní pred vchodom do bytového domu č. XX v dôsledku toho, že sa nevenovala plne vedeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke a nedbala na zvýšenú opatrnosť voči chodcom, zadnou časťou vozidla narazila zozadu do chodkyne G. D., T.. XX.XX.XXXX, stojacej za vozidlom, v dôsledku čoho poškodená G.M. D. spadla na vozovku, pričom utrpela pomliaždenie ľavého kolena ťažšieho stupňa a pomliaždenie ľavej ruky ľahkého stupňa s potrebnou dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 10 až 14 dní, počas ktorých bola poškodená obmedzená v obvyklom spôsobe života sťažnou chôdzou, bolestivým ohýbaním ľavého kolena, opakovaným absolvovaním punkcie krvného výronu, ako aj sťažnou hygienou ľavej dolnej končatiny, pričom obžalovaná svojím konaním porušila ustanovenia § 3 ods. 2, písm. a/, § 4 ods. 1 písm. c/, písm. e/, § 22 ods. 2 Zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

t e d a

inému z nedbanlivosti ublížila na zdraví tým, že porušila dôležitú povinnosť uloženú jej podľa zákona,

č í m s p á c h a l a

prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 158 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a s použitím § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanej výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá a určuje skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. súd ukladá obžalovanej trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd ukladá obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenej G. D., T. XX.XX.XXXX D. I., H. I., W. XX, škodu vo výške 264,90 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodenú G. D., T. XX.XX.XXXX D. I., H. I., W. XX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine pod sp. zn. XPv XXX/XX/XXXX-XX podal dňa 01.12.2017 tunajšiemu súdu obžalobu proti obvinenej D. Š., stíhanej pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona, ktorého sa mala dopustiť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súd na nariadených hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovanej z prípravného konania podľa § 258 ods. 4 Tr. por.; výsluchom svedkyne poškodenej, svedkov a znalcov; prečítaním znaleckých posudkov a výpovedi znalcov so súhlasom prokurátora a obžalovanej podľa § 268 ods. 2 Tr. por.; prečítaním listinných dôkazov pripojených v súdnom spise podľa § 269 Tr. poriadku a oboznámením s fotodokumentáciou podľa § 270 ods. 2 Tr. poriadku, pričom ustálil skutkový a trestnoprávny stav veci tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Hlavné pojednávanie konané dňa 14.03.2022 súd podľa § 252 ods.2, ods.3 Tr. por. vykonal v neprítomnosti samotnej obžalovanej, ktorá sama výslovne písomne požiadala súd, aby sa toto hlavné pojednávanie vykonalo v jej neprítomnosti (č.l. 685 spisu).

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri rozhodovaní prihliadol len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebrané a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Súd v zmysle § 2 ods. 10, 11, 12 Tr. por. postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie, pričom súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd pri svojom rozhodovaní rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanej, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jej prospech.

V danej veci okresný súd rozhodol odsudzujúcim rozsudkom zo dňa 29.06.2020, ktorý bol na základe odvolania obžalovanej uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/1/2021 zo dňa 22.03.2021 zrušený a okresnému súdu bola predmetná trestná vec vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresný súd doplnil dokazovanie v intenciách uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/1/2021 zo dňa 22.03.2021.

Obžalovaná D. Š.C. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.06.2019 po zákonom poučení o možnosti urobiť vyhlásenie vyhlásila, že sa necíti byť vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Obžalovaná D. Š.C. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.06.2019 po zákonom poučení využila svoje právo na odopretie výpovede.

Na návrh prokurátora súd podľa § 258 ods. 4 Tr. por. prečítal zápisnicu o skoršej výpovedi obžalovanej z prípravného konania zo dňa 04.09.2017, pričom obžalovaná v procesnom postavení obvinenej po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku dňa 04.09.2017 využila svoje právo na odopretie výpovede a uviedla, že sa k veci nevyjadrí.

Svedkyňa - poškodená G. D. po zákonom poučení a zložení prísahy na hlavnom pojednávaní na otázky obhajcu vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní keď uviedla, že dňa 13.06.2016 približne o 18,45 prechádzala po dvore na ulici W. s tým, že ide venčiť psa. Od vchodu XX prešla k vchodu XX, keď tam prichádzala, tak z toho vchodu vychádzala nejaká pani s nejakým pánom. On nasadol do auta, lebo ho mal v križovatke na kraji napravo z jej pohľadu. Auto tej pani, teraz už vie, že Š., stálo rovno pred vchodom č. XX. Ona keď nastúpila do auta, tak okolo prechádzala. Došla ďalej za to jej auto, ten pán sa točil v križovatke, chvíľu zastala, aby ju nezrazil a keď sa postavil ku krajnici už otočený, tak sa pohla. Odrazu pocítila náraz do križovej oblasti a bolo počuť aj taký buchot a ocitla sa na zemi. Bola tam aj kaluž,

ona ležiac na zemi kričala, on mal otvorené okienko a všetko od začiatku dokonca videl. Ešte zabudla, že on sa tak pozeral vytreštil oči, ona tušila, že sa niečo ide diať a tak sa trocha pootočila doprava dozadu, preto tá jej ľavá strana bola postihnutá nárazom viacej. Kričala, aby jej išiel pomôcť, lebo ju boleli ruky aj nohy a držala psa a dáždnik. On ju zodvihol, vtedy vystúpila aj pani z auta a pýtala sa čo jej je. Ona povedala, že ju strašne bolia kolená aj ruky, ona ju potľapkala po pleci a povedala: „Všetko bude dobré, ste len v strese!“. Viac sa o nič nezaujímala. Ten pán jej ponúkol, že pôjde s ňou na úrazovku, ale ona povedala, že je mokrá a musí sa ísť prezliecť a bolo jej treba aj kartu poistenca. Tým sa to skončilo. Potom ju odviezla dcéra do nemocnice.

Svedkyňa - poškodená ďalej uviedla, že pani Š. do nej narazila zadnou časťou, bolo počuť ten náraz. Keď prišla domov, opuchli jej nohy, nemohla sa vyzliecť, musela si nohavice vystrihnúť. Čo sa týka fotografií, tieto by mali byť súčasťou spisu. Tieto fotografie vyhotovila jej dcéra ako tie zranenia vyzerali v priebehu viacerých dní.

Ďalej uviedla, že keď pani Š. do nej narazila, mala oblečenú bledomodrú mikinu zn. C., všimla si, že bola zablatená, mala taký čierny pás. Keďže bola zranená, veľkú pozornosť tomu nevenovala, až keď prišli policajti večer, oni si ju vyžiadali a zobrali. Chce len povedať to, že tú pomoc jej poskytol len pán I., pani Š., nevie ako to povedať, ani sa jej neospravedlnila. Jedine jej povedala, že má byť kľudná, že to bude dobré.

Ďalej uviedla, že prvý deň mala len taký opuch, vnútorne jej z kolena krvácalo skoro dva týždne, bola na poliklinike dať si vybrať vodu, robili jej to dva, trikrát. Fotografie vyhotovovala dcéra v priebehu asi 10-tich dní, ako sa to vyvíjalo. Nevie sa vyjadriť k dátumom, kedy boli tie fotografie vyhotovené.

Svedkyňa - poškodená uviedla, že pán I. nevidel nič, pretože on ako na krajnici zastal, dal si dole okienko a niečo robil na tom druhom sedadle. Videl ju ako je na zemi a za ňou pani Š. s autom. Podľa nej priebeh toho incidentu pán I. nevidel.

Keď k nárazu došlo do križovej oblasti o tom vie, že potom, čo ju prestalo bolieť koleno, mala problémy s chrbticou, musela ísť k neurológovi a magnetickou rezonanciou bolo zistené, že ten náraz smeroval na prvý, druhý stavec chrbtice. Ten náraz zasiahol skôr ľavú stranu križov. Vie, že na jednom stavci bolo zistené, že tam má krvnú zrazeninu. Ona má k dispozícii aj lekárske správy o tom. Odvtedy chodí stále k neurologičke každého pol roka.

V minulosti mala problém s pravým kolenom. Ten incident sa stal ešte na lyžovačke, mala sa podrobiť operácii, ale k tej nedošlo. Je ochotná súdu poskytnúť lekárske správy o tom, čo vypovedala, pričom požiadala súd, aby si vyhotovil fotokópie z jej zdravotnej dokumentácie, originály si ponechala.

Nevie ako rýchlo sa auto obžalovanej pohybovalo. Bolo to rýchlo. Pani Š. naštartovala a bol to moment. Ona sa nezľakla žiadneho štartovania auta a nespádla na zadok ako jej to bolo predkladané.

Ona prešla popri vozidle obžalovanej, ona naštartovala, ona bola vo vzdialenosti od vozidla obžalovanej asi 5 metrov a následne ten úsek musela obžalovaná prejsť a narazila do nej.

Obžalovaná ju autom zachytila zozadu, ona následne spadla na ruky a na kolená, viac na tú ľavú stranu. Zranenia utrpela na ľavej ruke, ľavej nohe. V pravej ruke držala vodičko. Keď spadla na to ľavé koleno, oživilo sa jej aj to staré zranenie, nemôže si kľaknúť a podobne. Keď bola v nemocnici, urobili jej röntgen obidvoch kolien, röntgen neukázal nič, potom sa zaoberali len ľavým kolenom, pretože ľavé koleno opuchlo a bolo bolestivé na dotyk. V nemocnici sa jej pýtali, čo sa stalo. Ona im povedala, že ju zrazilo auto, popozerali ju a poslali na röntgen. Tým pravým kolenom, na to lekár povedal, že je v poriadku. Tým pravým kolenom sa už nikto nezaoberal.

Tá mikina jej bola vrátená. Počula len náraz plechu, keď plech o niečo iné buchne. Iný zvuk nepočula ani nikto nešiel okolo. V akcii boli len ony dve, auto a ona.

Podľa § 264 ods. 1 Tr. por. na návrh obhajcu súd prečítal časť výpovede svedkyne poškodenej z prípravného konania (z č. l. 117 podčiarknutá perom - zápisnica zo dňa 04.09.2017) k čomu poškodená uviedla, že ona nevie, prečo to takto uviedla v prípravnom konaní, treba sa spýtať pána I., či to videl všetko od začiatku do konca. Ona si všimla, že pán I. na ňu pozerá vtedy, keď už bolo po tom. Ona bola v kaluži na zemi. A preto na neho kričala, že sa nemôže zdvihnúť. Pán I.Á. vytreštil tie oči vtedy, keď už bola dole na zemi. No jednoducho videla, že vytreštil oči. Pán I. každý druhý deň menil výpovede. Ona sa celá neotáčala, len hlavu dala trošku nabok. Chcela čo najskôr byť z tej križovatky preč. Pani naštartovala auto, ona len pootočila hlavu a následne už padala na zem, chytajú ju za slovíčka. Keďže mala tie zranenia na pravom kolene, to taký ten pud sebazáchovy ju nútil, aby sa natočila tou ľavou. V ruke držala vodičko od psa. Pred nárazom zaregistrovala, že obžalovaná naštartovala auto. Bol to moment, pootočila hlavu a už letela na zem. Auto obžalovanej si vôbec nevšímala. Nepršalo, len tak trochu mrholilo. Tá kaluž bola tam preto, lebo predtým poobede pršalo. Tak môže z vlastnej skúsenosti povedať, že tam kaluž väčšinou stále je, musí byť veľké sucho.

Na otázky samosudcu poškodená vypovedala, že na to zranenie sa začala liečiť 13.06.2016 a pán doktor to ukončil 08.09.2016, potom absolvovala rehabilitácie, tie trvali do konca septembra, myslí, že do 29. septembra 2016.

Na otázku obhajcu svedkyňa - poškodená uviedla, že potom, čo boli v danej veci vypracované posudky, ona znalcom nepredkladala ďalšie doklady, lekárske správy. Ona sa oboznámila so znaleckými posudkami, tie nijako nerozporovala.

Obžalovaná sa k výpovedi svedkyne - poškodenej vyjadrila, že pani D. nehovorí pravdu. To, čo tu uvádzala je čistá lož, je to sofistikované vymyslené na ňu. To, že spadla na ruky, na nohy, to sa nestalo. Ona v tom čase mala nové auto U., ktoré malo kamery, signalizovalo pípaním, ak bol niekto za autom. Ona ju videla ako spadla za autom. Ako otvárala dvere, pani poškodená prechádzala okolo jej auta. Predpokladá, že pani poškodená prechádzala po ceste a nie po chodníku, ktorý tam je.

Svedok Z. I. na hlavnom pojednávaní po zložení prísahy vypovedal, že odchádzal z tej časti a videl, že pani poškodená sa tam akosi zapletala, lebo jemu bolo ľahostajné, či tam stojí alebo nestojí. Keď toto videl, tak sa to v niekoľkých sekundách odohrávalo. Poškodená zo stoja spadla na zadok. Išiel ju dvíhať. Sama mu povedala, ja sama nevstanem, ja mám titánové kĺby. Zodvihol ju, ešte ju oprášil, aj keď to bola voda. Pani Š. vyšla von, aj keď sa jej to netýkalo a ponúkla jej, že ju odvezie do nemocnice. Poškodená to odmietla. Potom jej to navrhol aj on, že ju odvezie do nemocnice, ale aj jeho poškodená odmietla. On jej to navrhol nie kvôli jej pravému kolenu, ale kvôli inému dôvodu, čo mu ona povedala. Poškodená má problémy s pravým kolonom, on to videl, že pani poškodená má problémy s pravým kolonom. On tam býva, videl ju nastupovať do toho vozidla. Celý proces vidí ako vykonštruovaný policajtom Z., poškodenou alebo jej dcérou.

Keďže bol účastník od samého začiatku, policajt Z. mu čítal lekársku správu z toho dňa, kedy bola poškodená v nemocnici spolu s dcérou a tam bolo napísané, že je to len nejaké poškrabané ľavé koleno. Oni to tam preberali. Ak mala poškrabané ľavé koleno, musela mať zodraté aj nohavice, čo pani poškodená nemala zodraté tie nohavice. V žiadnom prípade nedošlo vtedy k tej dopravnej nehode. Bolo to na L., tam kde pani býva. Ale táto udalosť sa stala pred prvým vchodom, kde býva pani poškodená. Pri výsluchu sa spýtal pána R., prečo ich policajt Z. neprizval na rekonštrukciu. Bolo mu povedané, že policajt si prizve na rekonštrukciu toho, koho chce. On je presvedčený, že policajt Z. nevykonal rekonštrukciu prípadu. Pán Z. ich neprizval na rekonštrukciu, lebo aj keby robil rekonštrukciu, tak by sa skončilo klamstvo pána Z..

On len odhadnúť môže, že to bolo vo vzdialenosti 5 - 8 metrov ako sa pozeral na pani poškodenú. On sa nachádzal vtedy v jeho v aute a auto pani Š.C. bolo kolmo na neho. Mal dobrý výhľad a pán policajt Z. ho vyzval, aby mu to presne nakreslil. On mu to aj presne nakreslil, jednotlivé pozície.

Spomína si, že pani poškodená mala v ruke dáždňik a v druhej ruke viedla psika. Paličku, ktorú má používať, nemala. Treba podotknúť, že auto pani Š. je špičkovy vybavené z hľadiska bezpečnostných prvkov. To, čo uviedol pán Z., že pani Š. nevenovala riadeniu pozornosť, to nie je pravda. On pani poškodenú vždy videl s paličkou, napr. pri prechádzke.

V žiadnom prípade nedošlo ku kontaktu auta obžalovanej a poškodenej. Keby to auto obžalovanej cúvalo a obžalovaná sa nevenovala vedeniu vozidla, tak je už dávno pod zemou. Je to ťažké auto, sú to logické veci, treba z toho vychádzať. Auto obžalovanej pani Š. sa nepohlo.

Na otázky prokurátorky svedok vypovedal, že vozidlo pani Š. videl z ľavej strany, vozidlo pani obžalovanej bolo kolmo na jeho vozidlo. Pani obžalovanej sa hneď zapnú svetlá ako naštartuje, ale nebola taká tma. On býva na L., pani poškodená býva na jednej strane ako je hlavná cesta a on na pravej. Vzdialenosť medzi ulicami W. a K. vzdušnou čiarou je cca 300 metrov.

Na otázky samosudcu svedok vypovedal, že poškodená stála za ľavým zadným kolesom vozidla pani Š.C. asi 1,5 metra. Potom pani poškodená bola pri obrubníku pravou nohou, teda tou poškodenou nohou. Zrejme poškodená sa zľakla, keď pani Š. naštartovala vozidlo. Nevidel, že by pani Š. naštartovala vozidlo, ale ak chce aktivovať tie bezpečnostné prvky - kameru a pod., musí naštartovať vozidlo. Musela to urobiť obžalovaná. Bol pozvaný na stretnutie s pravými expertmi, ktorí tejto veci rozumejú a tí si všetko odskúšali. Jeho manipulovali tak, ako bolo treba. Bolo to po dopravnej nehode, to stretnutie expertov. Jemu sa tí experti nepredstavili, tie papiere by mali byť k dispozícii. Pri tom predvádzaní vozidla bola pani obžalovaná a jej právny zástupca, pani poškodená tam nebola. To bola povinnosť Z. a nie týchto dvoch expertov. On sa o tomto prípade pred týmto pojednávaním nerozprával s pani Š.. Nebolo to ani pri tom, keď tam boli tí praví experti. Oni tomu rozumeli. Povedali, že to bolo nelogické klamstvo. Merali ešte aj hlučnosť vozidiel obidvoch, pretože pani poškodená povedala, že pre hlučnosť jeho auta nepočula hluk auta pani Š..

Pani poškodená spadla zo stoja rovno na zadok. Pani poškodená sa tam začala zapleť, to znamená, ak stála chrbtom k autu pani Š., tak sa otočila, zatočila. On opravuje, on videl stáť pani poškodenú za autom pani Š.. Potom sa vlastne premiestnila k pravému zadnému kolesu, čelom k autu a padla na zadok. Pri tom pootočení sa dostala za pravé zadné koleso, najprv bola chrbtom k tomu autu, následne sa pootočila a spadla k tomu autu čelom na zadok. Keď poškodená spadla na zadok, bola tvárou otočená k zadnému čelu vozidla obžalovanej. On ju dvíhal, takže presne vie, v akej polohe bola.

Jemu trvalo len pár sekúnd, kým prešiel z jeho vozidla k poškodenej a začal ju dvíhať. To miesto, kde spadla poškodená bola cesta a ešte tam bola aj mláka. Popíchal tak stredne. Vie to aj preto, že keď ju zodvihol, tak jej šúchal po tom zadku, bolo to mokré. On videl celý priebeh toho incidentu. Ku kontaktu medzi vozidlom obžalovanej a poškodenou v žiadnom prípade nedošlo.

Vozidlo obžalovanej mu nebránilo vo výhľade. Pani poškodená sa nachádzala vzadu za vozidlom obžalovanej, ktoré bolo odparkované tak, že zadná časť vozidla obžalovanej bola kolmo na jeho auto. Pán R., pán Z. nechceli počuť to, čo on vraví. Z. ho ešte aj urážal pri tom jeho objasňovaní. Povedal, že to bude aj desať rokov vyšetrovať. On keď niečo povie špatné na pána Z., tak si len vyrovnáva účty s ním. Klame a je zaujatý pán Z. a celé to on vykonštruoval.

On nevie, prečo tie výsledky tých pravých expertov má súd. On bol informovaný len o tom, že tie výsledky dostane len právny zástupca obžalovanej.

Na ďalšie otázky prokurátorky svedok vypovedal, že pani Š. pozná od tej nehody, možno ju predtým videl v kostole. Pýtal si papiere aj od obžalovanej. Už nevie, kedy si od obžalovanej pýtal nejaké papiere o tejto nehode. Veľa vecí vie od právneho zástupcu žilinského. Myslí, že sa volá pán N.. Tento pán N. sa zúčastnil aj vypočúvania pána R.. On nebol veľmi s ním v kontakte, raz mu napísal list, prečo prestal zastupovať pani Š.. Počul, myslí od pani Š., že prestal zastupovať pani Š.. Spýtal sa ho, aká moc ho donútila prestať zastupovať pani Š.. Kontaktoval ho listom. Nešlo mu do hlavy - ako malý chlapec zdupkal, ako pred nejakou hrôzou. On si pýtal od pani Š. tie podklady ohľadom tejto nehody, oni mu povedali, že mu ich nemôžu poskytnúť. Rád by si prečítal tie klamstvá.

S pani Š. bol párkrát v kontakte. Stretli sa aj v meste a tak. Informácie, samozrejme, nedostal, čo ho mrzelo. Nemá rád policajta Z. za to, že vykonštruoval takéto veci. Je silno zaujatý a klame. Toto vie, lebo on s ním prichádzal do styku.

Ohľadom tejto veci nevidel listinné dôkazy. Z. nemohol robiť rekonštrukciu, lebo to klamstvo by tam skončilo okamžite.

Na ďalšie otázky obhajcu svedok vypovedal, že spomínal tých expertov, nevie ako sa volajú, oni sa mu nepredstavili. Popísal skutok tak, ako to videl. Keby sa tam nebolo udialo to zamotávanie, tak ide ďalej. Jemu to bolo jedno, že tam stojí niekto. To zamotávanie trvalo pár sekúnd. Keby to trvalo dlhšie, tak to nevidí.

Na ďalšie otázky samosudcu svedok vypovedal, že incident videl z vozidla, jeho vozidlo sa pohybovalo pomaly. Keď videl poškodenú spadnúť na zadok, rýchlo vyskočil, zatiahol ešte aj ručnú brzdu, pretože tam bol briežok. Báł sa, čo keby sa to auto pohlo, tak je po nej. Je to tak, že sa nevenoval vedeniu motorového vozidla. Bolo to pár sekúnd.

Na ďalšie otázky prokurátorky svedok vypovedal, že zastavil s vozidlom kolmo na vozidlo obžalovanej. K poškodenej bežal odzadu, ona ho nemohla ani vidieť. Keď prišiel, ona mu povedala, že má titánové kĺby a sama nevstane.

Na ďalšie otázky samosudcu svedok vypovedal, že si nepamätá, či v tom čase mal okienko vodiča stiahnuté. On to potom zbadal, že vozidlo obžalovanej je naštartované. To bola jediná vec, prečo sa zľakla pani „akože“ poškodená.

Na ďalšie otázky obhajcu svedok vypovedal, že keď sa otáčal, poškodenú nevidel. Až keď dokončoval otáčací pohyb, tak sa pozrel doľava. To len tak rýchlo, lebo tam bola cesta. On sa riadne venoval riadeniu. Doľava sa pozeral preto, či tam nejde nejaké vozidlo.

Znalec V. C. Y. na hlavnom pojednávaní dňa 28.01.2020 uviedol, že v danej veci vypracoval znalecký posudok č. X/XXXX, bol vypočutý ako znalec v prípravnom konaní, bol mu doručený aj znalecký posudok V. N., mal možnosť sa s ním oboznámiť.

Na ďalšie otázky samosudcu znalec po prednesení svojich záverov na hlavnom pojednávaní uviedol, že trvá v plnom rozsahu na znaleckom posudku č. X/XXXX, ktorý vypracoval a na skutočnostiach, ktoré uviedol v prípravnom konaní a po preštudovaní si znaleckého posudku V. I. N., podľa jeho názoru vykazuje značné technické chyby, nezrovnalosti.

Na otázky obhajcu znalec na hlavnom pojednávaní uviedol, že vo veci tejto dopravnej nehody nevypracovával žiadny ďalší úkon. Vychádzal zo spisového materiálu, ktorý mu bol predložený. Nevedel presne povedať, či sa na neho obrátil Okresný dopravný inšpektorát so žiadosťou vypracovania

odborného vyjadrenia v tejto veci dopravnej nehody, a to pre odstup času. Ak bolo vypracované nejaké odborné vyjadrenie, tak bolo vypracované v súlade s predloženým znaleckým posudkom. Môže sa stať, že odborné vyjadrenie, ktoré vypracováva, je na základe určitého spisového materiálu, ktoré pri vypracovaní znaleckého posudku môže byť doplnené a môžu nastať iné skutočnosti, ktoré sa v danom konaní zistia.

Na ďalšie otázky obhajcu znalec uviedol, že hovoríme o odtlačku textílie na zadných dverách vozidla. Rozdiel medzi odtlačkom a oterom je nasledovný: odtlačok vzniká vtedy, ak vzájomná rýchlosť (relatívna rýchlosť) dvoch povrchov, čiže povrchu textílie a povrchu karosérie vozidla je blízka nule, pričom oter vzniká vtedy (šmuha na karosérii), ak rýchlosť týchto dvoch povrchov je vyššia ako nula. Čiže jedná sa o fyzikálnu veličinu. Ak by sa technický znalec z odboru doprava cestná, ktorý je jednoznačne interdisciplinárnym odborom, nemal vyjadrovať ku napr. oterom vzniknutým na karosérii vozidla pri dopravnej nehode s chodcom, potom by v žiadnom prípade nemohol ustáliť polohu chodca voči vozidlu, taktiež by nemohol ustáliť, ktoré časti oblečenia chodca prišli do styku s karosériou vozidla, čiže by nebolo možné vypracovať takýto znalecký posudok. Muselo by sa považovať takúto stopu v zmysle konštatovania V. I. N. za trasologickú, potom by musel byť prizvaný znalec pri každej dopravnej nehode s chodcom, pri ktorej dochádza ku kontaktu chodca a vozidla prizvaný kriminalistický expert z odboru trasológie, ktorý by určil, v akej polohe, resp. by bol náhradou znalca z odboru doprava cestná. Taktiež uviedol, že v kriminalistickom termíne, čo sa týka trasologickej stopy, spadá aj tzv. jazdná stopa po pohybe vozidla, t. j. aj brzdná stopa po pohybe vozidla, je označovaná príslušníkom PZ, ktorý dokumentuje dopravnú nehodu ako trasologickú. Potom opätovne by z daného konštatovania vyplývalo, že pri každej dopravnej nehode, pri ktorej bola zadokumentovaná brzdná stopa, resp. stopa po pneumatike, musel byť prizvaný znalec Kriminalisticko-expertízneho ústavu (z odboru kriminalistiky), aby vyhodnotil túto brzdnú resp. jazdnú stopu a z tejto stopy by mal on určiť rýchlosť pohybu vozidla pred zrážkou, po zrážke, čo je v praxi nerealizovateľné, pretože vždy ku jazdnej stope (brzdnej stope, odtlačku pneumatiky) sa prizýva znalec z odboru doprava cestná, aby sa vyjadril ku dĺžke brzdnkej stopy, jazdnej stopy, tretej stopy a na základe týchto stôp vypočítal rýchlosť vozidla ako aj príčinu dopravnej nehody. K otázke spomenutého termínu interdisciplinárnej z odboru cestnej dopravy uviedol, že znalec, najmä pri dopravných nehodách s chodcom, sa vyjadruje aj ku zraneniam chodca, ktoré daný chodec utrpel pri dopravnej nehode, pričom na základe týchto zranení, ktoré chodec utrpel, ustala rýchlosť vozidla v čase dopravnej nehody, pričom, ak by sa znalec z odboru doprava cestná, keďže nie je znalcom v odbore zdravotníctvo, nemohol vyjadrovať ku zraneniam, resp. tieto zranenia brať do úvahy pri vypracovaní znaleckého posudku, potom by nemohol v niektorých prípadoch ani vypracovať znalecký posudok, pretože by nemohol určiť rýchlosť vozidla v čase kontaktu s chodcom. Práve skutočnosti ako je zlomenina, oter a iné skutočnosti pomáhajú znalcom z odboru doprava cestná určiť celkový priebeh a charakter dopravnej nehody.

Na skutočnosť, ktorá je uvedená na str. 19 uviedol, že na to, aby niekto porovnal dve fotografie, nepotrebuje byť ani znalcom v odbore doprava cestná, ani znalcom v odbore expertíznych činností, pretože stačí mu porovnať tieto dve fotografie, napr. v programe C.. A keďže on ako znalec sa makrofotografiou zaoberá viac ako desať rokov a jeho práce možno nájsť aj na internete. Aj ako neznalec by si mohol tieto dve fotografie porovnať a na základe týchto dvoch fotografií porovnať, že sa jedná o totožné znaky.

Tieto fotografie obdržal aj vo forme elektronickej od zadávateľa OR PZ ODI v I. a sú uvedené na str. 3 pod fotodokumentáciou miesta dopravnej nehody a pod fotodokumentáciou G. D.. Myslí si, že aj vyšetrovateľ pán R. má túto fotodokumentáciu v elektronickej podobe. Znalec konštatoval, že fotografie mal k dispozícii od Okresného dopravného inšpektorátu v I.. Dostal fotografiu bundy poškodenej, fyzicky v ruke bundu poškodenej nemal, ani mu to neprináleží, aby skúmal odev. Fotografiu skúmal porovnaním v programe Z. C. a v programe P. skicár alebo také niečo. Poznamenal, že Z. C. je profesionálny nástroj na fotografické úpravy a skúmanie. Používajú ho aj znalci, predovšetkým doprava cestná.

Znalec na str. 22 znaleckého posudku konštatoval, že odchýlky od zobrazenej polohy sú technicky prijateľné, avšak bez vplyvu na technickú príčinu dopravnej nehody.

Prvý predpoklad vychádza z toho, že ak by sa vodička nepohla, tak by nemohol vzniknúť taký odtlačok na karosérii ako vznikol, čiže napr. by sa musela chodkyňa opierať, čo je technicky neprijateľné, pretože by opäť nemohol vzniknúť takýto odtlačok, musel by vzniknúť oter na karosérii, ak by sa chodkyňa opierala o vozidlo.

Pre vypracovanie znaleckého posudku je potrebné uvažovať s nejakými hodnotami. Znalec nemôže hovoriť, že teraz vypracujem znalecký posudok tak, že uvedie, teraz uvádzam, akoby to bolo 2,5 m, 2,6 m, čiže ten priebeh je zobrazený s určitými hodnotami, ktoré sú predpokladané, ale ktoré sa môžu od skutočnosti líšiť. Nie je možné, aby znalec dával všetky varianty, ktoré môžu v danej situácii nastať, ale

pracuje v danom prípade s jednou, ktorá spadá do prijateľného rozsahu, napr. uvádzaná vzdialenosť 0,5 m na č. obrázku 123 nemusí byť taká, ale môže sa líšiť.

Ak by vodička dodržiavala všetky dopravné predpisy a parkovala tak ako má, nedošlo by k dopravnej nehode. Ak by zaparkovala vpravo v smere jazdy a nie vľavo, nedošlo by k dopravnej nehode. Chodkyňa sa nedopustila dopravného priestupku.

Zo spisového materiálu vyplývalo, resp. boli tam uvedené skutočnosti, na skutočnosti, ktoré tam boli uvedené, že v čase nehody pršalo, že sa otáčalo vozidlo svedka, boli prítomné rušivé elementy na to, aby chodkyňa mohla v plnej miere počuť cúvajúce vozidlo D. U.. Znalec uviedol, že svedkyňa nemusela počuť cúvajúce vozidlo. Chcel len uviesť, že mala zníženú možnosť počuť cúvajúce vozidlo.

Vozidlo obžalovanej D. U. neskúmal, vychádzal z fotografií. Vychádzal z fotografií, ktoré mu boli predložené. Čo sa týka vyšetrovacieho pokusu, ak by orgány v trestnom konaní vyšetrovateľ alebo prokurátor mal za potrebu, že je potrebné ešte niečo objasniť, mohli navrhnúť vykonanie takého dôkazu. Podľa jeho názoru technicky by ani takáto rekonštrukcia nebola možná navodiť danú situáciu ako bola pri dopravnej nehode.

Na ďalšie otázky samosudcu znalec uviedol, že čo sa týka znaleckého posudku V. I. N. Č.. X/XXXX, po jeho preskúmaní je možné z technického hľadiska konštatovať, že znalec uskutočnil znalecký experiment, pri ktorej bola ako chodkyňa použitá podobná osoba, ktorá mala simulovať pohyb poškodenej, avšak takýto experiment je technicky neprijateľný.

1.) Z výpovedí uvedených v znaleckom posudku V. N. na str. 8 a 9 vyplýva, že vozidlo U. parkovalo pri vchode, taktiež na str. 9 sa uvádza, po podaní vysvetlení vodičky Š., že parkovalo hneď vedľa vchodu. Podľa simulácie, ktorú uvádza znalec sa vozidlo nachádza pred schodmi uvedeného vchodu (na str. 9).

2.) Čo sa týka chodkyne, znalecký experiment bol vykonaný v zimnom období, pričom dopravná nehoda sa stala v letnom období, tzv. použitá figurantka pri znaleckom experimente, predpokladá, že v zimnom období musela byť obutá do zimných topánok, pričom chce dôrazne upozorniť, že figurantka v žiadnom prípade nemohla mať fyzionómiu poškodenej, t. j. dĺžku nôh, dĺžku trupu, resp. iných častí tela ako poškodená, pretože každý človek má inú fyzionómiu kostí postavy a poškodená trpela v čase dopravnej nehody značnou deformitou postavy, čiže túto deformitu si možno pozrieť na str. 34 znaleckého posudku č. X/XXXX (obrázok dole vľavo), z ktorého jednoznačne vidieť, že nemožno simulovať alebo robiť experiment so zdravou osobou a toto porovnávať s osobou poškodenej, pretože sa vychádza z nesprávneho predpokladu tak, ako v iných skutočnostiach. Taktiež uviedol, že na vozidle U. v čase experimentu, ktorý vykonal znalec V. N., boli na vozidle použité iné kolesá, resp. aj pneumatiky ako v čase dopravnej nehody. Toto vyplýva jednoznačne z fotodokumentácie znalca, čiže z toho experimentu znalca, že má obuté vozidlo 5-lúčové disky a pri dopravnej nehode vozidlo malo obuté iné kolesá, resp. iné disky pneumatík, z toho vyplýva iná vzorka pneumatiky, iný stav hustenia pneumatík ako v čase dopravnej nehody. Taktiež z fotografií na str. 238 je zobrazená aj snehová vrstva v čase experimentu, taktiež vplýva na podmienky tohto experimentu. Taktiež uviedol, že znalec na str. 285 znaleckého posudku uvádza pedestrian object, čiže vlastnosti chodca, váhu chodkyne 78 kg a výšku 1,75 m, čo je technicky neprijateľné, pretože chodkyňa má cca 1,62m, resp. 1,63 m a váhu 63 kg. Taktiež uviedol z evidenčnej karty vozidla vyplýva, že na vozidle v čase kúpy vozidla boli použité pneumatiky rozmeru 215/60 R17, pričom znalec uvádza, že na vozidle boli použité pneumatiky (str. 283) rozmer 195/65 R15. Taktiež na tej istej strane znalec uvádza hmotnosť, pri ktorej simuloval priebeh dopravnej nehody 1665 kg, pričom z evidenčnej karty vozidla vyplýva, že táto hmotnosť je 1778 kg, čiže rozdiel je 113 kg. Tiež uvádza výšku vozidla 1,703 m, pričom z evidenčnej karty vozidla je táto 1,645 m.

Na str. 12 znaleckého posudku V. N. uvádza v bode č. 1 vodička vozidla U. Š. by nesledovala situáciu za vozidlom, nevšimla by si (ignorovala) obraz cúvacej kamery), by neregistrovala (ignorovala) výrazný zvukový signál parkovacieho asistenta. V bode č. 2 uvádza „by začala reagovať na stojacu chodkyňu“. Vyjadrenia „by“ neprináležia technickému znalcovi, pretože dopravná nehoda vzniká tak, že dôjde ku porušeniu niektorej povinnosti resp. skutočnosti. Taktiež uviedol, že konštatovanie znalca, že by neregistrovala výrazný zvukový signál parkovacieho asistenta a taktiež v bode 4 by musela reagovať, ignorovať štartovanie vozidla a taktiež v následnom bode 4 je uvedené, že by musela nie reagovať (ignorovať) výrazný mechanický zvuk odblokovania elektromechanickej ručnej brzdy vozidla. Konštatoval, že ako používateľ vozidla D. G., ktorý používa obdobnú elektromechanicú parkovaciu brzdou, sa nejedná o výrazný mechanický zvuk a taktiež konštatoval, že zo spisového materiálu nevyplýva, že by táto automatická elektromechanická parkovacia ručná brzda bola v čase dopravnej nehody použitá.

Na záver uviedol, že znalec vychádza pri znaleckom experimente z nesprávnych predpokladov, t. j. nespĺňa podmienky znaleckého experimentu, ktorý sa musí vykonať minimálne za obdobných podmienok, nie za podmienok ako vykonal znalec, čiže v úplne inom ročnom období, s

inými pneumatikami, použil figurantku, ktorá nespĺňa fyzionómiu poškodenej, čiže z nesprávnych predpokladov nemôže znalec konštatovať správne závery.

Na doplňujúcu otázku obhajcu znalec uviedol, že pri každej dopravnej nehode si vyžiada evidenčnú kartu vozidla, kde sú celkové rozmery, váha, čo sú dôležité údaje pri nehode, hlavne v súvislosti s dopravnými nehodami s chodcami. Evidenčná karta vozidla, ktorú mal k dispozícii je kópiou veľkého technického preukazu, ktorý vlastní vlastník vozidla.

Znalec V.. I. N. na hlavnom pojednávaní dňa 28.01.2020 predniesol závery svojho znaleckého posudku č. X/XXXX.

Na otázky samosudcu znalec uviedol, že mal možnosť oboznámiť sa so znaleckým posudkom V.. C. Y. Č.. X/XXXX. On trvá na záveroch jeho znaleckého posudku č. X/XXXX.

Na otázky obhajcu znalec uviedol, že čo sa týka znaleckého posudku jeho predchodcu V.. C. Y. Č.. X/XXXX k vypracovaniu znaleckého posudku č. X/XXXX sa rozhodol na základe preskúmania znaleckého posudku znalca V.. Y., keďže absolútne nesúhlasil s obsahom, spôsobom vypracovania a so závermi tohto posudku. Jeden z hlavných dôvodov uvádza, že znalec v prípade dôkaznej núdze, t. z. ako v predmetnom prípade, keď boli fotografie z miesta nehody vyhotovené na druhý deň, oblečenia poškodenej o niekoľko dní, dokonca absentovali akékoľvek stopy z miesta nehody, je základnou povinnosťou znalca ísť na miesto nehody a v rámci svojich možností takisto aj s ohľadom na finančnú stránku, vykonať všetky potrebné úkony, ktoré by viedli k čo najobjektívnejšiemu objasneniu predmetného skutkového deja. Toto všetko absentovalo v znaleckom posudku V.. Y.. Najviac ho zarazila absencia obhliadky miesta nehody, kde bola použitá v posudku V.. Y. fotka z K. stará niekoľko rokov. Z toho dôvodu vykonal znalecké dokazovanie napriek tomu, že bola zima, snažil sa, aby podmienky boli čo najbližšie realite, kedy sa predmetný skutkový dej nastal, t. z. v zadnej časti, kde sú kolesá vozidla odkopali sneh, aby vozidlo parkovalo na asfalte, nie na snehu. Je to vidieť napr. na str. 16, 17 jeho znaleckého posudku. Kolesá boli totožného rozmeru ako v lete, t. z. že či mal 5-lúčov alebo 10 je absolútne irelevantné, rozdiel vo vzorke letného prevedenia gummy a zimného prevedenia je maximálne do 5 mm a ešte aj prihliadali na obutie chodkyne, ktorá ako je vidieť na obr. č. 16 jeho znaleckého posudku, má topánky s veľmi nízkou podrážkou cca 2 cm. Takže nejedná sa o žiadnu neporovnateľnú obuv ako tu uviedol znalec V.. Y., nakoľko svedkyňa podobnú obuv nosieva aj v iných mesiacoch.

Znalec ďalej uviedol, že k tomu podmieňovaciemu spôsobu „by“, nakoľko sa jedná o skutkový dej, kde nie je alebo nebolo jasné, či sa naozaj jedná o dopravnú nehodu, tak použil podmieňovací spôsob „by“. Keďže uvádza, že ten skutkový dej by sa stal za daných okolností, aby boli splnené podmienky skutočností uvedených vo výpovediach svedkov, musel uviesť podmieňovací spôsob „by“. Nevyjadruje sa tam k žiadnym pravdepodobnostiam ako sa vyjadruje kolega V.. Y., práve naopak, slovo pravdepodobnosť do znaleckého slovníka nepatrí.

Znalec ďalej uviedol, že na rozdiel od znalca V.. Y. sa nevenuje vo voľnom čase fotografiám, ale jeho hobby sú už viac ako 20 rokov testovanie a písanie odborných článkov o vozidlách, ktoré prezentuje na svojom webe, ktorý má niekoľko miliónov návštevností. Veľmi dobre pozná konštrukciu vozidiel a je zarážajúce, že znalec z odboru dopravy ide porovnávať dve rozdielne vozidlá s rozličným dátumom výroby, kde je na sto percent presvedčený, že sa nejedná o totožný typ elektromechanickej brzdy, ale len o principiálny typ mechanickej brzdy. Aby neteoretizoval, on si tento zvuk osobne na D. U. vypočul, nahral a zadokumentoval na CD nosiči, ktorý bol súčasťou jeho znaleckého posudku. Nevie, aký zvuk mal na mysli znalec V.. Y., keď chce porovnávať tieto dve vozidlá, neprislúcha sa mu vyjadrovať, on sa môže len vyjadriť ku zvuku vozidla D. U. a stojí si za svojím vyjadrením, že sa jedná o výrazný mechanický zvuk. Čo sa týka, kedy bola zadokumentovaná bunda poškodenej, to uviedol na str. 24 jeho znaleckého posudku, tá bunda bola zadokumentovaná dňa 19.07.2016, pričom k tej udalosti malo dôjsť 13.06.2016. Znalec sa ešte vyjadril aj k tej prvej časti, že nie je znalec zapísaný v oblasti trasológie. Tu by sa vyjadril z dôvodu, že znalec V.. Y. zjavne nepochopil, čo týmto konštatovaním myslel. Myslel to tým, že on nerozporuje stopu na zadnom veku, nerieši, či je to šmuha alebo odtlačok, ale myslené to bolo tým, že mu neprislúcha sa vyjadrovať, že či sa jedná naozaj o odtlačok spodného lemu bundy poškodenej, nakoľko boli vyhotovené dané fotky so značným časovým odstupom, fotka samotného vozidla bola vyhotovená na druhý deň, pričom ako znalec V.. Y. konštatoval, v ten čas pršalo a dobre sa vie, že dážď, voda má výrazný vplyv na tvar zanechaných stôp, takže v tomto kontexte bolo myslené, že on nie je znalec v oblasti trasológie, aby skúmal či sa jedná naozaj o odtlačok bundy poškodenej a nie o odtlačok, ktorý tam mohol byť zanechaný kedykoľvek a kýmkoľvek.

K výhradám pána V.. Y. k jeho údajom, ktoré sa nachádzajú v prílohe jeho znaleckého posudku, čo sa týka hmotnosti vozidla, uvádzaných pneumatík a hlavne osoby poškodenej znalec uviedol, že nakoľko v posudku znalca V.. Y. absentovala akákoľvek simulácia reálnej situácie v mieste dopravnej nehody, či už

na základe fotografií, alebo exaktného geometrického zamerania, vyhotovil simuláciu, ktorej cieľom bolo prezentovať približný pohyb chodkyne a miesto státia, resp. krátkeho pohybu vozidla U., cieľom tejto analýzy nebolo exaktne vyhodnocovať deformácie, odhodena, poškodenia a ďalšie skutočnosti, cieľom bolo len ilustratívne ukázať, ako približne prebiehal nehodový dej. Preto použil defaultne, prednastavené veličiny chodkyne, resp. chodca a vozidla. Práve aby jednoznačne dokázal, ako približne došlo k nárazu vozidla U. do chodkyne, vyhotovil znaleckú skúšku, ktorú sa napriek nevyhovujúcim poveternostným podmienkam (zimy) snažil čo najviac priblížiť reálnej situácii počas danej dopravnej nehody. Tu ešte uviedol výhradu znalca V. Y., že nehodový dej nasimuloval vedľa schodov, pritom jedna svedkyňa uvádza vozidlo U. parkovalo pri vchode a druhá parkovalo hneď vedľa vchodu. Ak by V. Y. bol na mieste nehody, poriadne si pozrel miesto dopravnej nehody, zistil by, že práve tie schody sú vchod do domu. Keďže v znaleckom posudku znalca V. Y. absentuje vysvetlenie ako je možné, že stopy (šmuhy, odtlačky) chýbajú na zadnom nárazníku, takisto aj na spodnej časti veka, vykonal znaleckú skúšku s chodkyňou obdobných fyzických parametrov, rozmerov. Je totiž technicky neprijateľné, aby vznikol odtlačok alebo šmúh v hornej strane veka a pritom by nevznikli žiadne stopy na nárazníku alebo spodnej časti veka, ktoré výrazne presahujú myslené v zvislej osi, profil vrchnej časti veka, teda jednoduchšie povedané, je technicky neprijateľné, aby vznikla stopa na vrchnej časti veka a spodná časť veka a nárazník by ostali bez akejkoľvek stopy, šmuhy, odtlačku. Vyjadril sa aj k rozdielnej fyzionómii poškodenej a figurantky. Je mu jasné, že sú tieto figurantky odlišné, či už zo zdravotných dôvodov alebo fyzických dôvodov, avšak spodná časť tela niekde v oblasti kolien zozadu, resp. v zadnej časti a tieto prípadné rozdiely medzi obidvomi osobami, nemajú takmer žiadny vplyv na jeho záver, že je vylúčené, aby vznikla stopa vo vrchnej časti zadného veka a nevznikla žiadna stopa v spodnej časti veka a nárazníku. Pre objektivitu nafotil tri rôzne polohy figurantky vid. obrázok č. 16,17, kde je figurantka v vzpriamenej polohe a figurantka v mierne prehnutej polohe simulujúcej prípadný obtiažnejší pohyb pomocou ortopedických palíc, kde je zadná časť tela mierne vystrčená dozadu. Ako je vidieť, ani v tomto prípade by nedošlo k odtlačku na vrchnej strane veka bez toho, aby bola zanechaná stopa na spodnej časti veka a zadného nárazníka. Dotyčná figurantka je lekárka aspoň podľa jej vyjadrenia a preto sa snažil, aby takúto polohu naschvál simulovala. Znalec konštatoval, že pre objektivitu môže súdu navrhnúť, aby sa poškodená aj figurantka vedľa seba postavili.

Znalec na otázku znalca V. Y. - „Kde zo spisového materiálu vyplýva, že bola použitá elektromechanická ručná brzda ?? - znalec odpovedal, že nakoľko takáto informácia, či v spisovom materiály alebo v znaleckom posudku V. Y. absentuje, vykonal znalec jazdnú skúšku na predmetnom vozidle U., ktorý obsahuje program riadiacej jednotky nastavený tak, že pri zaradení do polohy „P“ automatickej prevodovky typu DSG a pri súčasnom stojacom vozidle sa automaticky aktivuje ručná brzda.

Znalec na otázku znalca V. Y. - „Dá sa táto elektromechanická brzda deaktivovať ?? - znalec odpovedal, že aktivovanie ručnej brzdovej sa dá deaktivovať jedine pri zapnutom fungujúcom vozidle, ktorému beží motor na voľnobehu alebo je v polohe jedna, t. z. v stave prevádzkyschopnom, stlačením nožnej brzdovej a stlačením tlačidla parkovacej brzdovej. Ďalší spôsob deaktivácie elektromechanickej parkovacej brzdovej je taký, že je naštartované vozidlo, zapnutý bezpečnostný pás a toto prízvukuje, lebo bez neho to nefunguje, zaradenom prvom rýchlostnom stupni alebo spiatočky a stlačením akcelerátora. Vtedy elektronický systém vyhodnotí, že vozidlo ide vykonávať pohyb vpred alebo vzad a dotyčnú ručnú brzdovú automaticky deaktivuje.

Znalec na otázku znalca V. Y. - „Čiže za predpokladu, ktorý znalec uviedol, vyplýva možnosť, že v čase dopravnej nehody tento systém nemusel byť aktivovaný ?? - znalec odpovedal, že odpoveď je kladná jedine v tom prípade, ak by niekto odstavil dané vozidlo, v ktorom sa automaticky aktivuje ručná brzda, vypol kľúčik, následne by znova tam dal kľúčik, dal ho do polohy 1 alebo naštartoval vozidlo, úmyselne deaktivoval túto ručnú brzdovú, znova vypol kľúčik a odišiel z vozidla. Takýto postup je síce technicky možný, ale za svoju prax viac ako 20 rokov s autami, sa v živote nestretol, aby niekto takéto nezmyselné opätovné deaktivovanie ručnej brzdovej vykonal už len z dôvodu, že ručná brzda je prvok pasívnej bezpečnosti, ktorý zamedzuje neželaný pohyb vozidla, aj keď v tomto prípade treba dodať, že pohyb vozidla zamedzuje aj parkovacia poloha „P“ danej typu parkovacej prevodovky, ale výrobca naschvál zaviedol túto funkciu, aby zamedzil mechanickému poškodzovaniu predmetného typu prevodovky. Jedná sa hlavne v prípadoch, ak zastaví vozidlo v kopci alebo svahu, kde by bola daná prevodovka pri zaradenom stupni „P“ bez aktivovanej ručnej brzdovej namáhaná, čo by malo výrazný negatívny vplyv na jej životnosť.

Znalec V. Y. uviedol, že tvrdenia V. N. v znaleckom posudku o tom, že mu neprináleží vyhodnocovať stopy nachádzajúce sa na karosérii vozidla pojmu pravdepodobnosti blížiaccej sa istote, aby túto skutočnosť, ak si chce preveriť súd, navrhuje, aby požiadal ústav súdneho inžinierstva p. K. Y. a či takéto vyjadrenie patrí do kompetencie znalca z odboru cestnej dopravy.

Znalec V. N. sa k danému pojmu pravdepodobnosti vyjadril nasledovne, reagoval v prvom rade z dôvodu, že bol spochybnený jeho podmieňovací spôsob a k samotnému slovu pravdepodobnosť uvádza nasledovné. Nevie, kedy pán znalec V. Y. pôsobil na ústave súdneho inžinierstva, ale ich učil S. C. Y., ktorý zdôrazňoval, aby používali slová technická prijateľnosť a nie pravdepodobnosť.

Znalec I. Z. R., C.. na hlavnom pojednávaní dňa 28.01.2020 uviedol, že v danej veci vypracoval znalecký posudok č. XXX/XXXX, bol mu doručený aj znalecký posudok I. K., mal možnosť sa s ním oboznámiť. Znalec I. Z. R., C.. na hlavnom pojednávaní predniesol závery svojho znaleckého posudku č. XXX/XXXX.

Samosudca znalcovi predložil časť zdravotnej dokumentácie poškodenej, vrátane fotografií zranení poškodenej na č. I. 390 - 407, pričom znalec na otázky samosudcu uviedol, že nemá dôvod meniť závery svojho znaleckého posudku aj po vzhľadnutí časti fotodokumentácie ako aj fotografií zranení poškodenej. On trvá na záveroch svojho znaleckého posudku ako sú uvedené v znaleckom posudku č. XXX/XXXX.

Na otázky obhajcu znalec uviedol, že ako už uviedol, tie poranenia na ľavej strane vznikli s najväčšou pravdepodobnosťou pri dopade poškodenej na vozovku. Je možné predpokladať, že na to, aby došlo k povaleniu človeka na vozovku je nutné, aby na telo, trup človeka pôsobila nejaká fyzická sila z opačnej strany alebo aspoň približne z opačnej strany, čiže v danom prípade predpokladal, že toto bolo spôsobené z tej pravej strany. Vysoko pravdepodobné je jedna z možností, ktorá sa v danom prípade javí ako tá, ktorá by to mohla spôsobiť. On v danom prípade nebol svedkom ani sa nezúčastnil danej udalosti. Jednoznačné veci by sa dali konštatovať, keby tam bol, keby mohol priebeh dopravnej nehody zaznamenať na vlastné oči, príp. na iné médium. Predtým bol primárne znalecký posudok urobený pre Okresný dopravný inšpektorát.

Znalec k znaleckému posudku I. K. uviedol, že nemá čo uviesť k znaleckému posudku I. K.. On si pozorne prečítal jeho závery. Napriek tomu, že bol oboznámený so závermi I. K., trvá na záveroch svojho znaleckého posudku a podotýka, že ide o názor iného znalca I. K..

Znalec I. C. K. na hlavnom pojednávaní dňa 28.01.2020 uviedol, že v danej veci vypracoval znalecký posudok č. XX/XXXX, bol mu doručený aj znalecký posudok I. Z. R., C., mal možnosť sa s ním oboznámiť. Znalec I. C. K. na hlavnom pojednávaní predniesol závery svojho znaleckého posudku č. XX/XXXX.

Samosudca znalcovi predložil časť zdravotnej dokumentácie poškodenej, vrátane fotografií zranení poškodenej na č. I. 390 - 407, pričom znalec uviedol, že on túto fotodokumentáciu mal k dispozícii, nemá dôvod meniť závery svojho znaleckého posudku ani s ohľadom na predloženú fotodokumentáciu, časť zdravotnej dokumentácie poškodenej, ako i na výpoveď znalca I. R., C..

Na otázky obhajcu znalec uviedol, že by sa chcel vyjadriť, v podstate voči záverom znaleckého posudku I. R. ako vo všeobecnosti uvedené, nemá námietky. Jediný námietok, ktorý má, a to je ten hlavný, ide o mechanizmus vzniku poranení, kde znalec jednoznačne konštatuje bez akéhokoľvek vyšetrenia, či rozobratia mechanizmu, že sa jednalo o dopravnú nehodu. Nie je nijakým spôsobom rozobraná možnosť tohto úrazu a samozrejme aj úrazu iného. Preto hovorí, že je nepreskúmateľný v tomto bode znalecký posudok I. R., C., lebo nevieme na základe čoho znalec došiel k tomuto jednoznačnému záveru, a to mechanizmu vzniku poranenia poškodenej. Objektívne skutočnosti sú v rozpore so závermi tak, ako to uvádza v znaleckom posudku s možným mechanizmom. On poukazuje v tom znaleckom posudku na to, že v prípade toho nárazu muselo dôjsť ku kontaktu nárazníka a až následne mohlo dôjsť k nejakým iným pochodom, ktoré dospeli až k zraneniu. Podľa tých biomechanických a reflexných zásad akcie a reakcie, čo je známe, muselo dôjsť v danom prípade pri náraze do poškodenej stojacej otočenej zadom k autu, k jej vyhodeniu, opretiu sa o zadnú kapotu, ale samozrejme nemohlo to vzniknúť tak, že by nebol kontakt akýmkoľvek spôsobom evidentný na nárazníku, ale nie na kapote ako uvádza znalecký posudok znalca V. Y.. On mal k dispozícii aj znalecký posudok znalca V. N.. Ak stojí človek a strčíme do neho, automaticky vykročí nohou, aby nespadol. Neexistuje prípad, aby človek stál a bez toho, aby sa akýmkoľvek spôsobom bránil, spadol tvárou na zem.

Svedkyňa G. G. na hlavnom pojednávaní dňa 29.06.2020 po zákonom poučení vypovedala, že ona do tejto situácie vstúpila okolo 19,00 hod. v ten deň, keď jej mama volala, že niekto ju zrazil, že má bolesti a potrebuje zaviesť do nemocnice. Ona prišla okolo 19,15 hod. na L., mama bola už prezlečená, nohavice mala mokré spredu od kolien dole, vzadu mala suché, videla, že má odreté obidve dlane, na ľavej ruke mala zoderatú dlaň a mierny opuch, na pravej dlani mala len odretú kožu, ako keď sa šuchnete po vozovke, ľavé koleno bolo mierne opuchnuté a tiež udreté. Mama bola v miernom šoku, hneď jej dala

pohár vody a zobrala ju do nemocnice. Do nemocnice prišli aj spolu s jej sestrou, keďže mama volala aj jej. Na úrazovku prišli o 19,30 hod. Dosť sa zdržali na röntgene, a to preto, že jej mame mali problém dať dole nohavice, to koleno bolo také opuchnuté. Keď odchádzali s mamou na ošetrovanie do nemocnice, na mieste už nebol nikto z účastníkov nehody. Mama jej ukázala aj miesto nehody, však okolo toho išli. Mama jej povedala, že zozadu do nej narazilo vozidlo, išlo o vozidlo U. tmavej farby, následkom čoho ona spadla dopredu, predovšetkým na ľavú časť tela. Mama jej vravela, že svedkom tej nehody bol nejaký pán, ktorý cúval z parkovacieho miesta na hlavnú cestu, on údajne všetko videl, on cúval z vedľajšej cesty na hlavnú cestu. Mama jej opisovala vodiča, ktorý do nej narazil, bola to žena, nevedela uviesť jej meno, vedela uviesť len značku, ale opísala správanie sa tej panej, že jej pomohol postaviť sa na nohy pán I., ktorý jej ponúkol, že ju zavezie do nemocnice, a pani, ktorá do nej narazila komentovala situáciu tak, že mama je len v šoku, že jej to prejde a vôbec jej neposkytla prvú pomoc. Mama mala mokré nohavice a mala psíka, potrebovala sa prezliecť. V nemocnici čakali na policajnú hliadku, ktorej vypovedali, čo kto o tejto situácii vedel, tam spísali prvýkrát zápis. Potom bola mama predvolaná na policajnú stanicu. Policajt im povedal, podľa evidenčného čísla vozidla, kto bol vodičom toho vozidla, s tým, že boli predvolaní obidvaja na výsluch. Liečenie jej mamy trvalo 10 dní, s tým, že sa mala dostaviť na kontrolu, ale nebolo to konečné liečenie, nakoľko mame noha opuchla, museli jej vybrať z kolena dvakrát vodu aj s krvou, bola pri týchto zákrokoch ona, a taktiež jej celá noha omodrela. Ona vyhotovila fotografiu nohy jej mamy a poskytla ju vyšetrovateľovi. Odvtedy chodí s mamou aj na pojednávania, aj na konanie o zmieri, mama vypovedala rovnako ako predtým, jej výpoveď bola zakaždým rovnaká. Mama mala vtedy oblečené modré rifle a zelenomodrú mikinu a keďže popŕchalo, mala dáždník. Čo sa týka psa, ktorého mama viedla, ide o malého psa - čivavu. Ešte by sa chcela vyjadriť k zdravotnému stavu jej mamy, keďže je na pojednávaniach prezentované, že mala zlý zdravotný stav, ona môže potvrdiť to, že odkedy má mama operované kĺby, jej zdravotný stav je oveľa lepší ako predtým, je schopná žiť sama, bez pomoci, sama chodí, hoci jej hrozilo, že mala zostať na vozíku. Chce podotknúť, že ohľadom simulácie ktorá sa robila pred panelákom, nevie prečo nebola k tomu prizvaná jej mama ani vyšetrovateľ. Svedkyňi boli predložené fotografie na č. I. 404-407, k čomu svedkyňa uviedla, že tieto fotografie vyhotovovala ona, ide o fotografie jej mamy počas liečenia.

Na otázky prokurátora svedkyňa uviedla, že jej mama jej najprv do telefónu povedala, že pani ju zrazila a ona spadla na zem. Bolí ju ruka a koleno, ktoré jej opúcha, mama jej vôbec nepovedala, že by ju stiahol pes, alebo že by sa pošmykla a spadla. Keď sa jej opýtala, kde je tá pani, ktorá ju zrazila, povedala jej, že tá pani išla preč.

Na otázky obhajcu svedkyňa uviedla, že ona bola v nemocnici s mamou, ale čakala na chodbe. Bola prítomná pri vypočúvaní políciou v nemocnici. Policajt si robil poznámky do notesa a ony podpisovali taký papier, že vypovedali o tej veci, o úraze. Pri tomto boli prítomní všetci súrodenci, ona, sestra, brat a jej mama. Tých policajtov volal ošetrojúci lekár. Mama jej povedala, že na predchádzajúcich pojednávaniach bolo povedané, že má zlý zdravotný stav, že obhajoba na to poukazovala. Ona čítala výpoveď, ktorá sa spisovala na polícii, ona sedela pri mame, keď vypovedala na polícii. Pán R. predložil tie listiny jej mame, ona tam vtedy bola prítomná a ona si to prečítala. Jej mama neudelila splnomocnenie na zastupovanie v tomto konaní. Ona bola prítomná aj v rámci konania o zmieri, bola prítomná spolu s mamou na tomto konaní. Ani vtedy jej mama neudelila žiadne splnomocnenie, ona tam vtedy nič nehovorila, bola len ako doprovod s mamou.

Na doplňujúce otázky samosudcu svedkyňa uviedla, že nohavice viseli na žinke prehodené, boli mokré od kolien dole z prednej časti, zadná časť nohavíc bola suchá.

Na doplňujúce otázky obhajcu svedkyňa uviedla, že v čase nehody pršalo, aj keď išli do nemocnice, v čase, keď sa vracali, už iba popŕchalo, nebol to intenzívny dážď. Mama jej nepovedala nič, čo sa stalo s dáždnikom keď malo dôjsť k tomu incidentu.

Obžalovaná s k výpovedi tejto svedkyne vyjadrila tak, že tá zadná časť, na ktorú padla pani poškodená, ona to videla z auta, to je cigánčina, počúva to štyri roky, na súde, kde sa skladá prisaha. Tá zadná časť, na ktorú padla, bola písmenko L. Nie je pravda, že by spadla na koleno. Rada by ešte vedela, že keď bola na vyšetrení, že tam nemala žiadne zranenia, opuchy. Ona zvažuje podať trestné oznámenie za klamstvá, čo uviedla tu pani poškodená a jej dcéra, lebo poškodená nepadla na koleno, ona to videla z auta.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom prokurátora a obžalovanej súd prečítal znalecký posudok č. XXX/XXXX podaného znalcom I. Z. R., C.. z ktorého vyplýva, že zo zdravotnej dokumentácie poškodenej G. D. a z farebnej fotodokumentácie vyplýva, že táto dňa 13.06.2016 utrpela pomliaždenie ľavého kolena ťažšieho stupňa a pomliaždenie ľavej ruky ľahkého stupňa.

K otázke mechanizmu vzniku vyššie uvedených zranení znalec uviedol, že predmetné poranenia ľavého kolena a ľavej ruky vznikli nepochybne v dôsledku pôsobenia tupého násillia lokalizovaného na ľavú stranu tela poškodenej.

Uvedené poranenia ľavého kolena a ľavej ruky v danom prípade vnikli v dôsledku pôsobenia tupého mechanického násillia strednej intenzity plošnejším predmetom, pevnej konzistencie a v danom prípade sa jednalo o náraz ľavého kolena a ľavej ruky, na podložku - vozovku. V dôsledku nárazu ľavého kolena na pevnú podložku došlo k výraznému pomliaždeniu mäkkých štruktúr, čo malo za následok vznik výrazného krvného výronu. Poranenie ľavého kolena viedlo k opakovanému odsávaniu krvi (punkcii) z poranenej oblasti.

Pomliaždenie ľavej ruky v danom prípade vzniklo taktiež ako následok priameho pôsobenia tupého mechanického násillia strednej intenzity plošnejším predmetom, pevnej konzistencie, čomu zodpovedá náraz ľavej ruky na vozovku. Ako následok nárazu došlo ku ľahkému pomliaždeniu ľavej ruky s výskytom bolestivosti pri pohybe. Obe poranenia boli lokalizované na ľavej strane tela, resp. na ľavej hornej a ľavej dolnej končatine, čo svedčí o tom, že spolu súvisia a vznikli v rovnakom čase, čo je v dobrom súlade s vyšetrenými okolnosťami prípadu.

Čo sa týka príčiny pádu poškodenej na vozovku je vysoko pravdepodobné, že v danom prípade došlo ku tzv. akcelerovanému pádu, pričom náraz cúvajúceho osobného motorového vozidla smeroval na pravú stranu trupu poškodenej, pričom tento bol menšej intenzity, avšak bol plne postačujúci na povalenie poškodenej na vozovku. Uvedené poranenia v danom prípade nepredstavovali vážnejšiu poruchu zdravia u poškodenej G. D.. Zistené poranenia, hlavne poranenie ľavého kolena si vzhľadom na rozsah a charakter vyžadovali opakované ambulantné ošetrovanie.

Všetky poranenia, ktoré utrpela pošk. G. D., dňa 13.06.2016 v čase okolo 18,45 hod. pri dopravnej nehode na miestnej komunikácii ulice W. v obci I. vznikli nepochybne v priamej časovej a príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou.

Pomliaždenie ľavého kolena ťažšieho stupňa a pomliaždenie ľavej ruky ľahkého stupňa sú úrazové zmeny zo súdno-lekárskeho hľadiska hodnotené ako ľahké poranenia, ktoré by si v prípade zaradenia poškodenej do pracovného procesu (menovaná je dôchodkyňa) vyžadovali vystavenie práceneschopnosti v trvaní 10-14 dní. Doba liečenia v danom prípade predstavuje taktiež 10-14 dní. Uvedené poranenia obmedzovali poškodenú na bežnom spôsobe života počas trvania práceneschopnosti, ako aj počas doby liečenia (t.j. v rozsahu 10-14 dní) sťaženu chôdzou, bolestivým ohýbaním ľavého kolena, opakovaným absolvovaním punkcie krvného výronu, ako aj sťaženu hygienou ľavej dolnej končatiny. Uvedené poranenia by sa mali v prípade absencie komplikácií vyhojiť úplne a bez trvalých následkov.

Uvedené poranenia obmedzovali poškodenú na bežnom spôsobe života počas trvania práceneschopnosti, ako aj počas doby liečenia (t.j. v rozsahu 10-14 dní) sťaženu chôdzou, bolestivým ohýbaním ľavého kolena, opakovaným absolvovaním punkcie krvného výronu, ako aj sťaženu hygienou ľavej dolnej končatiny.

Iné okolnosti, ktoré by mohli mať význam pre posúdenie orgánmi činnými v trestnom konaní, neboli pri štúdiu zdravotných záznamov a vyšetrovacieho spisu zistené.

Zo znaleckého posudku vyplýva nasledovné bodové ohodnotenie poranení poškodenej G. D. podľa zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov:

Pomliaždenie ľavého kolena, položka č. 160b, priznaný počet bodov 15. Celkový počet priznaných bodov -15 bodov.

15 bodov x 17,66 € (1 bod = 2 % z priemernej mzdy) = 264,90 € - celkové hodnotenie bolestného.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom prokurátora a obžalovanej súd prečítal znalecký posudok č. X/XXXX podaného znalcom V. C. Y., z ktorého vyplýva, že s pravdepodobnosťou blížiacou sa istote možno konštatovať, že došlo ku vzájomnému kontaktu chodkyne s vozidlom D. U.. Ku kontaktu došlo ľavou zadnou časťou vozidla do krížovej oblasti chodkyne. Ku vzájomnému kontaktu chodkyne s vozidlom D. U. došlo tak, že vodička pri cúvaní s vozidlom, ktoré stálo pri ľavom okraji vozovky (v rozpore s pravidlami cestnej premávky) tento manéver uskutočnila tak, že došlo ku kontaktu s chodkyňou, ktorá sa nachádzala - stála za vozidlom. Teda vodička ohrozila chodkyňu nachádzajúcu sa za vozidlom. Výpoveď vodičky vozidla D. U., že sa s vozidlom nepohla, je vzhľadom na zistené skutočnosti technicky neprijateľná. Výpoveď chodkyne je v súlade so zistenými skutočnosťami, t.j. je technicky prijateľná.

Technickou príčinou dopravnej nehody bol nesprávny spôsob jazdy vodičky vozidla D. U.. Nesprávnym prvkom bol spôsob, akým vodička uskutočnila cúvanie.

Zabránenia zo strany jednotlivých účastníkov dopravnej nehody: Vodička vozidla by dopravnej nehode zabránila, ak by pri cúvaní riadne vyhodnotila situáciu za vozidlom a cúvanie uskutočnila tak, aby neohrozila chodkyňu nachádzajúcu sa za vozidlom. Chodkyňa za daných okolností nemala možnosť dopravnej nehode zabrániť.

K posúdeniu techniky jazdy vodičky vozidla VW vo vzťahu k zastaveniu a státiu vozidla znalec uviedol: V zmysle zákonných predpisov, je vodič o. i. povinný:

Vodič smie zastaviť a stáť len vpravo v smere jazdy v jednom rade a rovnobežne s okrajom cesty, čo najbližšie k okraju cesty

Pri zastavení a státi je vodič povinný prednostne použiť parkovisko tak, aby neobmedzoval ostatných účastníkov cestnej premávky.

Vodička s vozidlom zastavila pri ľavom okraji vozovky (cesty) v smere jazdy. Pričom bezprostrednom okolí sa nachádzajú dve parkoviská. Jedno po pravej strane cesty, druhé v jej tesnej blízkosti (viď nasledovný obr.). Technika jej jazdy vzhľadom na zastavenie a státie vozidla bola nesprávna.

K posúdeniu techniky jazdy vodičky vozidla VW vo vzťahu pri cúvaní vozidla znalec uviedol: Vodička vo svojej výpovedi o. i. uvádza: „V dobe, keď som otvárala dvere na vozidle a chcela som nastúpiť, tak som videla jednu pani ísť po strede cesty. Pani išla v smere oproti môjmu vozidlu“ T.j. vodička vedela o pohybe chodkyne po ceste.

V zmysle zákonných predpisov, je vodič o. i. povinný:

- Vodič nesmie pri cúvaní ohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky Neohrozením sa rozumie povinnosť účastníka cestnej premávky počínať si tak, aby inému účastníkovi cestnej premávky nevzniklo nijaké nebezpečenstvo.

Keďže pri cúvaní došlo ku kontaktu vozidla a chodkyne, potom vodička ohrozila chodkyňu nachádzajúcu sa za vozidlom. Technika jej jazdy vzhľadom na cúvanie bola nesprávna.

K posúdeniu státia chodkyne znalec uviedol:

Chodkyňa stála pri ľavom okraji vozovky vo vzdialenosti cca 0,6 m od okraja vozovky (viď nasledovný obr.), otočená chrbtom ku zadnej časti vozidla VW.

V zmysle pravidiel cestnej premávky sa má chodec pohybovať o. i. nasledovne:

Tam, kde chodník nie je alebo kde je neschodný, chodí sa po ľavej krajnici; tam, kde nie je krajnica alebo kde je krajnica neschodná, chodí sa čo najbližšie pri ľavom okraji vozovky.

Skutočnosť, že chodkyňa stála pri ľavom okraji vozovky otočená chrbtom ku zadnej časti vozidla D., nie je možné túto z technického hľadiska považovať za nesprávnu.

Poznámka znalca:

Vzhľadom k tomu, že v čase, dopravnej nehody pršalo a najmä skutočnosti, že v blízkosti chodkyne sa otáčalo vozidlo svedka, nemusela táto počuť približujúce sa vozidlo D..

Možno konštatovať evidentnú zhodu charakteristických znakov (hustota, charakter, veľkosť, smer) vrúbkovania (vzorkovania) spodného okraja bundy s odtlačkom nachádzajúcim sa na zadných dverách vozidla.

Chodkyňa sa nemohla o auto opierať.

Pretože už pri malom vzájomnom pohybe „mikro pohybe“ bundy chodkyne voči zadným dverám vozidla D. U., by nemohol na zadných dverách (na nečistote laku karosérie) vzniknúť ostro ohraničený odtlačok, tak ako v danom prípade. T.j. došlo by ku oteru textílie bundy (tzv. „šmuhe“) na predmetných dverách vozidla.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom prokurátora a obžalovanej súd prečítal zápisnicu o výsluchu znalca V. C. Y., z ktorej vyplýva, že na otázku, či je možné bez akýchkoľvek pochybností vylúčiť, že ku kontaktu medzi poškodenou a vozidlom obvinenej dňa 13.06.2016 nedošlo znalec uviedol, že otázka je v kontexte predmetnej dopravnej nelogická, nerozumie položenú otázku. Z konštatácie v znaleckom posudku vyplýva, že s pravdepodobnosťou blížiacou sa istote došlo ku kontaktu medzi chodkyňou a vozidlom D. U.. Ak nedošlo ku kontaktu vozidla s inou osobou podobnej fyziognómie ako poškodená vrátane celkového postihnutia chrbtice resp. iných častí tela, ktoré spôsobili netypický postoj chodkyne v čase zrážky a táto osoba by na sebe mala totožnú bundu, potom možno jednoznačne konštatovať, že odtlačok na vozidle vznikol len po kontakte s poškodenou chodkyňou. Ak došlo ku kontaktu s inou osobou za splnenia vyššie uvedených skutočností, potom by sa v danom prípade mohlo jednať tiež o dopravnú nehodu.

Na otázku či je možné bez akýchkoľvek pochybností vylúčiť, že odtlačok na vozidle obvinenej, na ktorý odkazuje Znalecký posudok č. X/XXXX, bol spôsobený niečím iným, ako bundou poškodenej znalce

uviedol, že jednoznačne možno konštatovať, že odtlačok na vozidle obvinenej mohol vzniknúť len od bundy, ktorú mala poškodená v čase dopravnej nehody na sebe oblečenú.

Na otázku, či je možné bez akýchkoľvek pochybností vylúčiť, že odtlačok na vozidle obvinenej, na ktorý odkazuje Znalecký posudok č. X/XXXX, bol spôsobený dňa 13.06.2016 rovnakým typom bundy, no inou osobou ako poškodenou znalec uviedol, že odpoveď na otázku je zodpovedaná v odpovedi na otázku č. 1. Ak došlo ku kontaktu s inou osobou za splnenia vyššie uvedených skutočností, potom v danom prípade by sa mohlo jednať tiež o dopravnú nehodu.

Na otázku, či je možné bez akýchkoľvek pochybností vylúčiť, že odtlačok na vozidle obvinenej, na ktorý odkazuje Znalecký posudok č. X/XXXX, spôsobilo úmyselné buchnutie zadnou časťou tela poškodenej alebo inej osoby do vozidla obvinenej znalec uviedol, že posúdenie úmyslu je otázkou právnou, ktorú neprináleží riešiť technickému znalcovi.

Na otázku, či je možné bez akýchkoľvek pochybností vylúčiť, že odtlačok na vozidle obvinenej, na ktorý odkazuje Znalecký posudok č. X/XXXX, spôsobilo buchnutie zadnou časťou tela poškodenej alebo inej osoby do vozidla obvinenej znalec uviedol, že v danom prípade by sa jednalo o rozpor so spisovým materiálom, v ktorom bol zadokumentovaný priebeh nehodového deja a z technického hľadiska potom nie je možné takto vzniknutý ostroohraničený odtlačok vysvetliť.

Na otázku, či je možné, aby bol ostro ohraničený odtlačok ľavého lemu bundy poškodenej na vozidle obvinenej, na ktorý odkazuje Znalecký posudok č. X/XXXX, spôsobený nárazom vozidla do pravej časti trupu poškodenej znalec uviedol, že v predmetnom znaleckom posudku sa konštatuje, - „že ku kontaktu došlo ľavou zadnou časťou vozidla D. U. do krížovej oblasti chodkyne". Pojem „ľavého lemu bundy" v súvislosti s pojmom „časť trupu" sa v znaleckom posudku nenachádza.

Na otázku, akú silu je nutné vyvinúť, aby tkanina zanechala ostro ohraničený odtlačok v nečistote na laku vozidla znalec uviedol, že určenie min. resp. max. sily na vytvorenie ostro ohraničeného odtlačku na laku vozidla spadá do oblasti experimentálneho merania, ktoré môže vykonať len špecializované pracovisko, avšak pre vykonanie takéhoto merania nie je dostatok vstupných údajov (vysoký stupeň rozlíšenia jednotlivých fotografií, údaje o teplote vlhkosti...).

Na otázku o akú nečistotu laku vozidla obvinenej v ktorom sa mal podľa znalcovho ZP č. X/XXXX lem bundy poškodenej sa jednalo, znalec uviedol, že sa jedná o zmes vonkajších nečistôt, ktorých chemické a fyzikálne zloženie by bolo potrebné skúmať, avšak pre konštatácie ZP takéto skúmanie nie je potrebné skúmať.

Na otázku, či je možné aby tkanina zanechala v nečistote laku vozidla ostro ohraničený odtlačok po dobu viac ako 3 hodín napriek skutočnosti, že v čase vzniku tohto odtlačku na vozidlo pršalo a pršalo aj v nasledujúcich hodinách znalec uviedol, že áno, z technického hľadiska je prijateľné, aby aj po troch hodinách na vozidle alebo v nečistote na jeho laku, bol zanechaný ostro ohraničený odtlačok, pretože v danom prípade závisí od strany a smeru na ktorú na vozidlo pršalo, pričom v danom prípade nemuselo vôbec dôjsť k ovplyvneniu vyššie uvedeného odtlačku.

Na otázku, či znalec vykonal osobnú ohliadku vozidla obvinenej resp. merania, z ktorých vychádza jeho znalecký posudok, znalec uviedol, že tak ako je uvedené v ZP, vychádzal z fotografií a merania ORPZ ODI I..

Na otázku, či je technicky možné, aby odtlačok na vozidle obvinenej, na ktorý odkazuje ZP vznikol v čase od pádu poškodenej do momentu vyhotovenia fotodokumentácie znalec uviedol, že predmetný odtlačok by musel vzniknúť po kontakte s osobou obdobnej fyziognómie vrátane celkového postihnutia chrbtice, resp. iných častí tela, ktoré spôsobili netypický postoj chodkyne v čase zrážky a táto osoba by na sebe musela mať totožnú bundu, pričom s pravdepodobnosťou blížiacou sa istote, by musela mať vodička o takomto kontakte vedomosť. Potom v danom prípade by sa mohlo jednať tiež o dopravnú nehodu. Po splnení vyššie uvedených podmienok a konštatácii vyššie uvedených je to technicky možné.

Na otázku, či dnešný výsluch a z neho vyplývajúce skutočnosti ako aj skutočnosti zistené vyšetrovaním, nejakým spôsobom ovplyvňujú, alebo menia závery jeho znaleckého posudku znalec uviedol, že v plnom rozsahu sa pridržiava záverov písomne vypracovaného ZP č. X/XXXX.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom prokurátora a obžalovanej súd prečítal zápisnicu o výsluchu znalca I.. Z. R., C., z ktorej vyplýva, že na otázku, či je možné bez akýchkoľvek pochybností vylúčiť, že zranenia poškodenej vznikli inak ako v dôsledku nárazu vozidla obvinenej do poškodenej znalec uviedol, že v danom prípade je zrejmé že tieto zranenia vznikli po páde poškodenej na vozovku po predchádzajúcom povalení súvážiacim osobným motorovým vozidlom, nevznikli priamym nárazom vozidla do poškodenej, iný mechanizmus vzniku týchto zranení v danom prípade nie je možný. Tento mechanizmus je najpravdepodobnejší. Znalec pracuje s predloženými lekáorskými správami, vyšetrovanými okolnosťami, výpoveďami, kde sa vyjadruje k pravdepodobnosti a prípustnosti tých tvrdení

a predložených skutočností. Nie je možné v danom prípade niečo stanoviť na 100%, avšak v tomto prípade je mechanizmus uvedený v jeho ZP vysoko pravdepodobný, iný mechanizmus je veľmi málo pravdepodobný až nepravdepodobný.

Na otázku, či mohlo dôjsť k zraneniam poškodenej aj iným spôsobom ako to uvádza poškodená vo svojej výpovedi znalec uviedol, že v danom, prípade je tak ako už uviedol v odpovedi na prvú otázku, mechanizmus uvedený v jeho ZP vysoko pravdepodobný, iný mechanizmus je veľmi málo pravdepodobný až nepravdepodobný.

Na otázku: „v znaleckom posudku ste mimo iné v nálezovej časti uviedli aj výpoveď svedka I., ktorý vtedy uviedol, že videl ako stála poškodená za autom obvinenej, ktoré odrazu zavrčalo poškodená sa zatočila a spadla na zadok za pravým zadným kolesom toho auta. Svoju výpoveď svedok doplnil 4.9.2017 a doplnil tvrdením, že tú pani zamotalo otočila sa čelom k autu za ktorým spadla a potom sa premiestnila od ľavého k pravému zadnému kolesu. Podľa neho ku kontaktu poškodenej s tým autom nedošlo. Vyjadrite sa k pravdepodobnosti vzniku jej zranení takýmto spôsobom!“, znalec uviedol, že v danom prípade je možné uviesť, že takýto svedkom popisovaný mechanizmus vzniku zranení je nepravdepodobný až nemožný a to vzhľadom na to, že poškodená by v takom prípade utrpela poranenia v sedacej oblasti a nie v popisovaných anatomických lokalitách, ktoré sú zadokumentované v lekárskejších správach.

Na otázku, či mohol mať zdravotný stav poškodenej v čase spôsobenia zranení vplyv na dĺžku jej liečenia a ak áno, aký, znalec uviedol, že v danom prípade neboli v lekárskejších správach zaznamenané žiadne také ochorenia resp. chorobné stavy, ktoré by mali za následok predĺženie liečenia, prípadne spôsobenie závažnejších následkov. Pri úrazoch takéhoto typu u zdravého jedinca by bolo trvanie doby liečenia, prípadne aj PN totožné. Pri stanovení dĺžky liečenia, prípadnej PN postupoval tak akoby sa jednalo o jedinca bez vymenených kolenných kĺbov a bez akéhokoľvek postihnutia, ak by mal brať ohľad na tieto skutočnosti malo by to za následok predĺženie liečenia a PN, čo by nebolo v tejto veci objektívne.

Na otázku, či mohlo dôjsť k zraneniam poškodenej vzhľadom na výpoveď svedka I. aj v čase po momente pádu popisovanom pánom I. a časom, kedy poškodená navštívila lekára v daný večer, znalec uviedol, že vznik uvedených poranení v čase po vyšetrovanej udalosti nie je možné jednoznačne ani vylúčiť, ale ani potvrdiť, ale na túto otázku už odpovedal v predchádzajúcich odpovediach.

Na otázku nech sa vyjadrí k výpovedi svedka I. v tej časti keď tvrdí, že poškodená spadla na zadok, znalec uviedol, že k výpovedi svedka je možné uviesť, že pri páde na sedaciu oblasť zo stoja by v tejto lokalite vzniklo kontaktné poranenie minimálne v zmysle krvnej podliatiny, prípadne odreniny ako aj narazenie krížovej kosti, pričom by sa jednalo o bolestivé poranenie, ktoré by bolo pri lekárskom vyšetrení zaznamenané, keďže v lekárskejších vyšetreniach absentuje akákoľvek zmienka čo už o bolestivosti, alebo lekárskom náleze krvnej podliatiny, alebo odreniny, sa javí táto výpoveď svedka I.Á. ako nepravdepodobná.

Na otázku, či dnešný výsluch a z neho vyplývajúce skutočnosti nejakým spôsobom ovplyvňujú alebo menia závery jeho znaleckého posudku, znalec uviedol, že nie, v danom prípade sa v plnom rozsahu pridrižiava záverov uvedených v znaleckom posudku.

Obhajca obžalovanej uviedol, že tento znalec na hlavnom pojednávaní svoje závery korigoval, ďalšie vec je, že by chcel poukázať na jednu vec z výsluchu, kde znalec uvádza, že nedošlo k priamemu nárazu vozidla do poškodenej.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom prokurátora a obžalovanej súd prečítal znalecký posudok č. X/XXXX podaného znalcom V. I. N., z ktorého vyplýva, že chodkyňa G. D. kráčala po miestnej komunikácii od vchodu č. XX smerom k vchodu č. XX. Po pravej strane z jej pohľadu parkovali vozidlá D. U. a za ním Y. C.. Následne chodkyňa D. prešla za vozidlo U., kde čakala, kým sa vozidlo Y. C. v križovatke otočí. Na mieste za vozidlom podľa jej výpovede stála cca 5 sekúnd a následne do zadnej časti tela chodkyne D. narazil D. U. zadnou časťou (analýza pohybu chodkyne a vozidla U. podľa výpovede G. D.).

Chodkyňa G. D. kráčala po miestnej komunikácii od vchodu č. XX smerom k vchodu č. XX. Po pravej strane z jej pohľadu parkovali vozidlá D. U. a za ním Y. C.. Následne chodkyňa D. prešla za vozidlo U., kde zastavila a z bližšie neuvedených príčin spadla, pričom nedošlo k zrážke vozidla U. a chodkyne.

Grafická analýza a popis priebehu skutkového deja je podrobnejšie uvedený v časti časť 2.2.2 Priebeh skutkového deja (technicky najpravdepodobnejší možný priebeh skutkového deja) -strana 8 až strana 15 (analýza pohybu chodkyne a vozidla U. podľa výpovede D. Š., resp. svedka Z. I.).

Na základe uvedenej analýzy nehodového deja, svedeckých výpovedí, obhliadky miesta skutkového deja a ďalších okolností znalec konštatuje, že takýto priebeh zrážky vozidla D. U. s chodkyňou je technicky prijateľný za nasledovných podmienok:

Vodička vozidla U. Š. by nesledovala situáciu za vozidlom, nevšímala by si (ignorovala) obraz z cúvacej kamery, kde bola chodkyňa zreteľne viditeľná a pod dobu min. 4,5 sekundy neregistrovala (ignorovala)

výrazný zvukový signál parkovacieho asistenta. Čas 4,5 sekundy je minimálny, nakoľko zvukový signál parkovacieho asistenta sa aktivuje už pri odistení parkovacej brzdy, čo znamená ďalšie sekundy pred zahájením samotného spätného chodu/cúvania vozidla.

Vodička vozidla U. Š. by začala reagovať na stojacu chodkyňu cca 1 sekundu a skôr pred samotným nárazom a následne zabrzdiť vozidlo U. počas nárazu resp. bezprostredne po náraze do chodkyne. V opačnom prípade by totiž bola chodkyňa tlačaná pred vozidlom a pravdepodobne by došlo k vážnejším zraneniam. V spisovom materiáli však nie je uvedená informácia, že vodička Š. pri cúvaní reagovala na stojacu chodkyňu a následne by tesne pred zrážkou zahájila brzdenie vozidla.

V prípade nárazu zadnej časti vozidla D. U. do chrbtom otočenej chodkyne by vzhľadom na tvarovanie zadnej časti vozidla U. prebiehal skutkový dej (zrážka vozidla s chodkyňou) nasledovne: prvý kontakt by bol do oblasti kolien, druhý kontakt do oblasti sedacieho svalu a tretí do spodnej časti chrbta (oblasti krížových stavcov) - myslené pre osoby vysoké 160 - 165 cm - vid' obr. 16.

Chodkyňa by musela nereagovať (ignorovať) štartovanie vozidla resp. naštartované vozidlo, zvýšenú hlučnosť rozbiehajúceho vozidla - v tomto prípade sa jedná o dieselový motor, ktorý je citeľne hlučnejší ako benzínový motor v Y. C. a tiež by musela nereagovať (ignorovať) výrazný mechanický zvuk odblokovania elektromechanickej ručnej brzdy vozidla U. bezprostredne pred začatím spätného chodu/cúvania - vid' video na CD v prílohe posudku.

(analýza pohybu chodkyne a vozidla U. podľa výpovede G.. D.)

Na základe uvedenej analýzy nehodového deja, svedeckých výpovedí, obhliadky miesta skutkového deja a ďalších okolností znalec konštatuje, že takýto priebeh nehodového deja vozidla D. U. môže byť technicky prijateľný za nasledovných podmienok:

Vodička vozidla U. Š. by naštartovala vozidlo, následne by stlačila brzdový pedál a odblokovala elektromechanickej ručnej brzdy, pričom počas pádu chodkyne by zostala stáť na mieste.

Dôvod pádu chodkyne, ktorá mala psa malého vzrastu na vŕdzke mohol byť napr.:

zľaknutie chodkyne resp. psa na štartovanie motora resp. zvýšenú hlučnosť motora - v tomto prípade sa jedná o dieselový motor, ktorý je citeľne hlučnejší ako benzínový motor v Y. C.

zľaknutie chodkyne resp. psa na zvýšenú hlučnosť, ktorá vznikla pri odblokovaní elektromechanickej ručnej brzdy vozidla U. bezprostredne pred začatím spätného chodu - cúvania.

(analýza pohybu chodkyne a vozidla U. podľa výpovede D.. Š., resp. svedka Z.. I.)

Nakoľko nie je znalec zapísaný v oblasti trasológie, nie je oprávnený skúmať zhodu stôp s textíliou, prípadne iným materiálom a ani určovať ich pôvod (zhodu), konkrétne či sa dňa 13.06.2016 na vozidle obvinenej D.. Š. nachádzal odtlačok spodného lemu bundy poškodenej zadokumentovanej príslušníkom PZ dňa 19.07.2016. Vyjadriť sa môže len k samotnému kontaktu zadnej časti vozidla D. U. J..Č.: I.-XXX S. a chodkyne a to, ak došlo ku kontaktu vnútornej časti veka kufra (v spise popisovaná/zdokumentovaná oblasť) medzi nápisom U. a znakom D. a spodnou časťou chrbta (oblasti krížových stavcov), muselo dôjsť aj ku kontaktu zadného nárazníka s nohami (kolenami) chodkyne a ku kontaktu spodnej hrany veka kufra s oblasťou sedacieho svalu chodkyne. Vnútna časť veka medzi nápisom U. a znakom D. je totiž (merané od zvislej/vertikálnej osi) „utopená“ cca 7 cm oproti spodnej hrane veka kufra a cca 10 cm oproti vonkajšej hrane zadného nárazníka vid' obr. 18.

Za daných okolností je tak technicky neprijateľné, aby došlo ku kontaktu zadnej časti tela chodkyne a zadnej časti predmetného vozidla U., pričom jediná stopa by sa nachádzala len na mieste medzi nápisom U. a znakom D. vid' obr. 19 - stopa zadokumentovaná políciou, a vypuklá časť zadného veka/zadný nárazník - vid' obr. 20, by zostali bez akejkoľvek stopy (trecej stopy) od kontaktu nôh resp. do oblasti sedacieho svalu chodkyne - posudzované v tej istej oblasti okolo zvislej (vertikálnej) osi, v ktorej sa nachádza aj zadokumentované poškodenie políciou.

Taktiež je za daných okolností technicky neprijateľné, aby došlo najskôr ku kontaktu vozidla so spodnou časťou chrbta (oblasti krížových stavcov). Za daných okolností by najskôr došlo ku kontaktu vozidla s chodkyňou v oblasti nôh (kolien), následne by došlo ku kontaktu vozidla s oblasťou sedacieho svalu a až potom by došlo ku kontaktu vozidla so spodnou časťou chrbta (oblasti krížových stavcov).

Podrobnejšie je prípadný kontakt zadnej časti vozidla U. s chodkyňou vypracovaný v časti 2.2.3 Vyhodnotenie prípadného kontaktu zadnej časti vozidla U. s chodkyňou - strany 15 - 20.

Na základe vykonanej analýzy nehodového deja, svedeckých výpovedí, obhliadky miesta skutkového deja a ďalších okolností znalec k možnej príčine nehody poškodenej - G.Í. D. z technického hľadiska konštatuje:

Dôvod pádu chodkyne, ktorá mala psa malého vzrastu na vŕdzke mohol byť napr.:

zľaknutie chodkyne resp. psa na štartovanie motora resp. zvýšenú hlučnosť motora - v tomto prípade sa jedná o dieselový motor, ktorý je citeľne hlučnejší ako benzínový motor v Y. C.

zľaknutie chodkyne resp. psa na zvýšenú hlučnosť, ktorá vznikla pri odblokovaní elektromechanickej ručnej brzdy vozidla U. bezprostredne pred začatím spätného chodu - cúvania.

Znalec vykonal osobnú obhliadku miesta skutkového deja a konštatuje, že napriek parkovacím plochám (parkoviskám), vozidlá bežne parkujú aj v pozdĺžnom smere na predmetnej miestnej komunikácii napravo, myslené z pohľadu udávaného pohybu chodkyne. Znalec v rámci objektívneho posúdenia potenciálnej zrážky vozidla D. U. s chodkyňou vykonal aj znalecké dokazovanie (skúšku) zamerané na prehľad o situácii okolo vozidla počas spätného chodu (cúvanie) predmetného vozidla D. U. J..Č.: I.-XXX S. - podrobnejšie rozpisané v časti 2.2.4 na stranách 20, 21.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom prokurátora a obžalovanej súd prečítal znalecký posudok č. 12/2017 podaný znalcom I.. C. K., z ktorého vyplýva, že zo všeobecného biomechanického hľadiska o pohybe tela v stoji po nárazoch možno konštatovať nasledovné:

Pohyb tela po náraze je určovaný niekoľkými faktormi, ale najpodstatnejšou skutočnosťou je miesto prvotného pôsobenia násilia, či násilie pôsobilo pod ťažiskom stojacej osoby, v mieste ťažiska, alebo pod ťažiskom narazenej stojacej osoby. Sú tri možnosti, pričom ťažisko stojacej postavy je vždy v oblasti panvy:

a. násilie pôsobí pod ťažiskom - dochádza k „podrazeniu“ DK a osoba padá smerom odkiaľ náraz prichádza.

b. násilie pôsobí v oblasti ťažiska - dochádza k tlaku na postavu bez vybočenia osi, čo spôsobuje vykročenie na opačnú stranu ako pôsobí násilie bez zapríčineného pádu

c. Násilie pôsobí nad ťažiskom - dochádza k pohybu dopredu a vybočeniu osi tela čo spôsobuje pád dopredu.

Ide vždy o reflexný pohyb na ktorý vystavená osoba nie je schopná vôľovo pôsobiť.

Podľa výpovede poškodenej k jej zraneniu došlo tak, že cúvajúce auto jej narazilo do oblasti krížov, lebo stála chrbtom k autu, spadla a podľa lekárskeho vyšetrenia utrpela pomliaždenie ľavého kolena a pomliaždenie ľavej ruky.

Ako vyplýva zo znaleckého posudku č. X/XXXX znalca z odboru Doprava cestná V.. C. Y. tento na základe fotodokumentácie kapoty kufra auta stanovil záver: S pravdepodobnosťou bližiacou sa istote možno konštatovať, že došlo ku vzájomnému kontaktu chodkyne s vozidlom D. U.. Ku kontaktu došlo ľavou zadnou časťou vozidla do krížovej oblasti chodkyne.

Ako vyplýva zo znaleckého posudku č. X/XXXX znalca z odboru Doprava cestná V.. I. N. k priebehu predmetnej udalosti tak ako to vypovedala poškodená nemohlo dôjsť, nakoľko tvar auta je taký, že primárny náraz by musel byť do oblasti predkolenia zozadu - tak ako to vidieť na fotodokumentácii v znaleckom posudku.

Z biomechanického hľadiska by v takomto prípade došlo k podrazeniu dolných končatín u poškodenej a táto by musela spadnúť dozadu, teda na zadnú kapotu auta a postupne na zem. Tak ako to uviedol i znalec I.. R., zranenia v tejto oblasti neboli diagnostikované a poškodená sa ani na ne nestražovala. Ak by aj došlo k takémuto pádu, potom nie je žiadne vysvetlenie ako vznikli poranenia na ľavom kolene a na ľavej ruke. Teda je jednoznačne vylúčené a ani len teoreticky nie je možné, že by k zraneniu poškodenej došlo nárazom predmetného auta do krížov poškodenej zozadu.

Svedok Z. I. v podstate vypovedal: ...že videl ako jedna pani spadla na zem, lebo vyzeralo to tak, že stojí chrbtom k autu a otočilo ju po jej pravej ruke k zadnej časti vozidla, pričom bola nohami aj k tomu autu a sedela pri pravom kolese. Bola zhruba 2 metre od auta keď sedela. V žiadnej výpovedi svedka sa neuvádza že videl ako spadla na zadok - čo je uvedené v otázke vyšetrovateľa a odpovedi znalca vo výsluchu znalca dňa 12.9.2017!!!!

Poškodená je ťažko obmedzená v pohybe pre operácie v oblasti oboch bedrových kĺbov pri objektívnom náleze minimálne 70% obmedzenia hybnosti. Rotačné pohyby sú len v rozsahu 1/3 čo robí pohyb výrazne nestabilným. Sú prítomné i RTG zmeny na implantovaných protézach, čo ešte zväzňuje nestabilitu pohybu a v záznamoch sa uvádza i výrazné obmedzenie funkcie LS oblasti / funkcia driekovej a krížovej chrbtice - poznámka znalca/.

Tieto okolnosti ako aj výpoveď svedka nasvedčuje tomu, že k poraneniu poškodenej došlo tak, že stratila rovnováhu a bola pravdepodobne potiahnutá psíkom, ktorého mala pripútaného na pravej ruke, čím došlo k strate stability. V danom prípade i minimálne impulzy spôsobujú pády. Pre uvedené svedčí i lokalizácia poškodenia. Pri zatočení poškodený padá na vonkajšiu stranu zatočenia, teda v danom prípade na ľavú stranu. Pri páde reflexne človek padá na stranu kde vie účinne vytvoriť obranu, v danom

prípade možná obrana bola ľavou rukou, ktorá bola relatívne voľná a následkom pádu i narazená. Nakoľko držala v ruke dáždňík náraz smeroval na chrbtovú časť ruky.

I.. Z. R. v znaleckom posudku úplne ignoruje nálezy znalca V.. I. N. a tiež biomechanické aspekty pôsobiaceho násillia.

Uvádza na str. 8 posudku ....Čo sa týka príčiny pádu poškodenej na vozovku je vysoko pravdepodobné, že v danom prípade došlo ku tzv. akcelerovanému pádu, pričom náraz cúvajúceho osobného motorového vozidla smeroval na pravú stranu trupu poškodenej, pričom tento bol menšej intenzity, avšak bol plne dostačujúci na povalenie poškodenej na vozovku. Ak v danom prípade budeme ignorovať objektívne skutočnosti v znaleckom posudku znalca z dopravy a budeme akceptovať, že k zraneniu došlo tak ako uvádza znalec I.. R., potom pri náraze musela byť poškodená otočená na pravú stranu, teda k zástavbe, čo je v rozpore s tým, že sledovala auto na svojej ľavej strane. V prípade, že sledovala otáčajúce sa auto, musela byť otočená ku predmetnému autu a teda na svoju ľavú stranu. V takomto prípade by muselo byť zranené pravé koleno a pravá ruka, čo nie je.

Čo sa týka zranení, ošetrojúci lekár pri vyšetrení konštatuje pomliaždenie ľavého kolena a pomliaždenie ľavej ruky, bez udania stupňa závažnosti. Znalec diferencuje že pomliaždenie ruky bolo ľahké a kolena ťažké, čo z nálezů nie je zjavné. Doba liečenia tak ako je stanovená znalcom I.. R. je akceptovateľná len v rozsahu dokumentovanej liečby ktorá je od 13.6.2016 do 22.6.2016 čo je 9 dní.

Z hľadiska uvedených objektívnych skutočností nie je zjavné na základe čoho dospel znalec k predmetným záverom, konkrétne - ...všetky poranenia.... vznikli nepochybne v priamej časovej a príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou.... - nakoľko tieto odporujú objektívnym nálezom a tým je posudok nepreskúmateľný.

Iné okolnosti, ktoré by prispeli k objasneniu prípadu znalec nezistil.

Podľa § 269 Tr. por. súd prečítal sa listiny pripojené do súdneho spisu, a to najmä záznam dopravnej nehody, zápisnica o ohliadke miesta nehody, náčrtok miesta dopravnej nehody, dychová skúška, lekárske potvrdenie, ambulantný záznam, potvrdenie o zaistení veci, lekársky doklad o ošetrení poškodenej, ambulantný záznam, lekárska správa, lekársky posudok o bolestnom, úradný záznam o vrátení veci, výpis z evidenčnej karty vodiča, lekárska správa, ambulantný záznam, lekárske správy, výpis CESDAP, odpis registra trestov. K lekárske správy poškodenej uviedla, že tento rok sa tam kvôli koronavírusu nedostala, ale už je objednaná. Z dychových skúšok na alkohol vyplýva, že tieto boli vykonané s negatívnym výsledkom. Z ambulantných a lekárske správy vyplýva, že poškodenej lekárom uviedla, že dňa 13.06.2016 o 18:45 na L. na W. ulici do nej narazilo auto, ktoré cúvalo z dvora a auto ju udrelo zozadu, následne padla na zem, udrela si ľavé koleno a ľavú ruku. Vyšetrením poškodenej bolo zistené poranenie ľavého kolena a ľavej ruky. Z lekárskeho posudku o bolestnom vplyva, že poškodenej bolo bolestné ohodnotené na celkový počet 47,5 bodov. K uvedenému obhajca obžalovanej uviedol, že tieto závery nezodpovedajú znaleckým dokazovaniam. Z výpisu z evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaná nemá v registri priestupkov žiaden záznam. Rovnako z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaná nemá v odpise registra trestov žiaden záznam.

Podľa § 270 ods. 2 Tr. por. na hlavnom pojednávaní súd oboznámil prítomné procesné strany s fotodokumentáciou zranení poškodenej, fotodokumentáciou z miesta dopravnej nehody, fotodokumentáciou vecí poškodenej a fotodokumentáciou zranení poškodenej.

Na č.l. 140-142 spisu sa nachádzajú fotografie vozidla obžalovanej značky D. U., J.. Č.. I., ktoré boli vyhotovené políciou dňa 13.06.2016 od 22,03 do 22,29 hod. (t.j. krátko po skutku), pričom fotograficky bol zadokumentovaný odtlačok textílie na zadnej časti vozidla Volkswagen aj s priloženým metrom. Na č.l. 144 -147 spisu sa nachádzajú fotografie ohľadom netypického postoja poškodenej, vrátane bundy, ktorú mala poškodenej v inkriminovaný čas oblečenú s detailom na spodný lem bundy s priloženým metrom.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.03.2022 súd oboznámil aktuálne listiny viažúce sa k osobe obžalovanej a jej doterajšieho vedenia života (výpis EKV, výpis CESDAP, odpis RT) a podľa 270 ods. 2 Tr. por. oboznámil procesné strany s fotodokumentáciou - obrazovými záznamami predloženými prokurátorom na č. I. 659 spisu. Z vyjadrenia prokurátora na č.l. 657 spisu vyplýva, že ide o obrazový záznam - fotodokumentáciu osobného motorového vozidla D. U., J.. Č.. I. XXX S. zo dňa 13.06.2016 a fotodokumentáciu tela poškodenej G. D.X., T.. XX.XX.XXXX zo dňa 19.07.2016, ktorú vyhotovil poverený príslušník B. I..

Obhajca obžalovanej na hlavnom pojednávaní navrhol prečítať odborné vyjadrenie č. X/XXXX znalca V.. C. Y. a znalecký posudok č. XX/XXXX I.. R., ktoré boli vyhotovené v priestupkovej veci. Samosudca vyhlásil uznesenie, ktorým podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obhajobou spočívajúce v prečítaní odborného vyjadrenia znalca V.. Y. a znaleckého posudku I.. R. z priestupkového spisu, ako dôkazy nepodstatné pre rozhodnutie súdu, a to vzhľadom na skutočnosť, že znalecká činnosť sa v zmysle § 142 Tr. por. v trestnom konaní vykonáva, ak pre zložitosť objasňovanej skutočnosti nie je odborná činnosť dostačujúca. Súd preto dokazovanie výsluchom znalcov V.. Y. Z. I.. R. vrátane prečítania ich podaných znaleckých posudkov vzhľadom na rozsah skúmania objasňovaného skutku považoval za vyčerpávajúce a postačujúce pre rozhodnutie v tejto trestnej veci.

Prokurátor na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.03.2022 navrhol dopočuť svedkyňu poškodenú. Obhajca obžalovanej navrhol doplniť dokazovanie pred súdom o nasledovné dôkazy - o dopočutie znalca V.. I. N., dopočutie znalca I.. C. K., prečítanie odborného vyjadrenia znalca I.. C. K.É. zo dňa 20.11.2020 a vo vyžiadaní znaleckých úkonov znalcov V.. C. Y. a I.. Z. R., C.. z konania vedeného na ODI OR PZ I. pod Č.: B.-C.-XXX/DI-J.-XXXX.

Súd podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol na hlavnom pojednávaní vykonať vyššie uvedené dôkazy navrhnuté prokurátorom a obhajobou z nasledovných dôvodov. Na hlavnom pojednávaní boli osobne vypočutí - svedkyňa poškodená G. D.Á., znalec V.. I. N. ako i znalec I.. C. K., strany osobne vypočúvali tieto osoby a bolo im umožnené aj klásť otázky, a preto súd nevidí dôvod opätovne ich vypočúvať na hlavnom pojednávaní, keďže poškodená ako i znalci na hlavnom pojednávaní odpovedali na všetky položené otázky všetkých procesných strán a strany nemali na tieto osoby ďalšie otázky. Znalec I.. C. K. v danej veci vypracoval znalecký posudok a bol aj osobne vypočutý na hlavnom pojednávaní, a preto súd nevidí žiadny dôvod na prečítanie odborného vyjadrenia tohto znalca zo dňa 20.11.2020, ktoré (odborné vyjadrenie) súd navyše považuje za dôkaz s nižšou výpovednou silou oproti znaleckému posudku aj vzhľadom na ustanovenie § 142 Tr. por. Čo sa týka vyžiadania znaleckých úkonov znalcov V.. C. Y. a I.. Z. R., C.. z konania vedeného na ODI OR PZ I. pod Č.: B.-C.-XXX/DI-J.-XXXX, tieto si súd už skôr vyžiadaval (doručené súdu 05.02.2020 č.l. 463 spisu) a nachádzajú sa na stranách 464 - 510 spisu, avšak vykonanie týchto dôkazov na hlavnom pojednávaní súd odmietol vykonať (viď vyššie).

Prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona sa dopustí ten kto inému z nedbanlivosti ublíži na zdraví tým, že poruší dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jeho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie alebo uloženú mu podľa zákona, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Objektom tohto trestného činu je ľudské zdravie a predmetom útoku je živý človek.

Ublížením na zdraví sa na účely Tr. zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného (§ 123 ods. 2 Tr. Zákona). Podľa ustálenej judikatúry sa za ublíženie na zdraví pokladá poškodenie zdravia vyžadujúce liečbu a prípadnú práceneschopnosť v trvaní okolo 7 dní. V danom prípade ujma na zdraví poškodenej G. D. nepochybne má z trestnoprávneho hľadiska charakter ublíženia na zdraví, nakoľko poškodená utrpela viaceré vyššie popísané zranenia, ktoré si vyžadovali liečenie a obmedzenie jej obvyklého spôsobu života sťaženou chôdzou, bolestivým ohýbaním ľavého kolena, opakovaným absolvovaním punkcie krvného výronu, ako aj sťaženou hygienou ľavej dolnej končatiny s potrebnou dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 10 až 14 dní.

Podľa § 3 ods. 2 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účastník cestnej premávky je ďalej povinný správať sa disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému, dopravnotechnickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Podľa § 4 ods. 1 písm. e/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vodič je povinný dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a

chodcom, najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu, a starým osobám.

Podľa § 22 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vodič nesmie pri cúvaní ohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky.

Podľa § 137 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov porušenie povinností ustanovených týmto zákonom sa považuje za porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 137 ods. 2, písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej sa inému ublíži na zdraví alebo sa inému spôsobí škoda na majetku, alebo nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti.

Podľa § 137 ods. 2, písm. s) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je ohrozenie chodca na chodníku, pri odbočovaní, pri vchádzaní na cestu a pri otáčaní alebo pri cúvaní.

Na naplnenie zákonných znakov tohto trestného činu sa vyžaduje, aby páchatel inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že poruší dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jeho zamestnania, povolania, postavenie alebo funkcie alebo vyplývajúcu mu zo zákona.

Porušením dôležitej povinnosti je porušenie len takej povinnosti, ktorá má za danej situácie spravidla za následok nebezpečenstvo pre ľudský život alebo zdravie, teda keď jej porušením môže ľahko dôjsť k takému následku.

Medzi porušením dôležitej povinnosti v tomto zmysle a následkom trestného činu musí byť preukázaná príčinná súvislosť.

Podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že obžalovaná D. Š. sa dopustila skutku tak ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku. Svojím konaním naplnila všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., keďže inému z nedbanlivosti ublížila na zdraví tým, že porušila dôležitú povinnosť uloženú jej podľa zákona. Obžalovaná ako vodička motorového vozidla zn. D. U., J.. Č.. I. XXX S., porušila povinnosť podľa ust. § 3 ods. 2 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, povinnosť ako účastník cestnej premávky správať sa disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému, dopravnotechnickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam, ďalej povinnosť podľa § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, povinnosť podľa § 4 ods. 1 písm. e/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom, najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu, a starým osobám, ale predovšetkým ust. § 22 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z., podľa ktorého vodič nesmie pri cúvaní ohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky.

Zranenia poškodenej boli objektívne zistené vykonaným znaleckým dokazovaním uvedenom v znaleckom posudku č. XXX/XXXX znalca I.. Z. R.. V danom prípade ujma na zdraví poškodenej G. D. nepochybne má z trestnoprávneho hľadiska charakter ublíženia na zdraví, nakoľko poškodena

utrपela viaceré vyššie popísané zranenia, ktoré si vyžadovali liečenie a práceneschopnosť v trvaní 10 až 14 dní, pričom zranenia obmedzovali poškodenú v obvyklom spôsobe života sťaženou chôdzou, bolestivým ohýbaním ľavého kolena, opakovaným absolvovaním punkcie krvného výronu, ako aj sťaženou hygienou ľavej dolnej končatiny.

Okresný súd sa zaoberal aj materiálnym korektívom (uvedeným v § 10 ods. 2 Tr. zákona), vzhľadom k tomu, že obžaloba bola na obžalovanú podaná pre prečin. Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách ods. 2 § 10 Tr. zákona, čo znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná (materiálny korektív). V predmetnej trestnej veci mal okresný súd naplnenie materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona preukázaný predovšetkým z následku spôsobeného činom samotnej obžalovanej, v dôsledku ktorého poškodená utrपela zranenia, ktoré si vyžadovali liečenie a práceneschopnosť v trvaní najmenej 10 dní, pričom uvedené zranenia obmedzovali poškodenú v obvyklom spôsobe života.

Obžalovaná uviedla, že sa necíti byť vinná o skutku spáchaného v obžalobe, pričom na hlavnom pojednávaní využila svoje právo na odopretie výpovede.

Obžalovaná k vykonaným dôkazom ako svoje vyjadrenie a obranu v podstate uvádzala, že výpoveď poškodenej je vymyslená lož, videla z auta, ako spadla na zadnú časť a nie je pravda, že by spadla na ruky, na kolená, v tom čase mala nové auto U., ktoré malo kamery, signalizovalo pípaním, ak bol niekto za autom, videla ju ako spadla za autom.

V prospech obžalovanej vypovedal svedok Z. I., ktorý uvádzal tie isté skutočnosti. Súd výpoveď tohto svedka nepovažuje za vierohodnú, presvedčivú, vzhľadom na jeho rozpory vo výpovedi, vzťah k veci ako i s poukazom na ostatné vykonané dôkazy. Svedok vypovedal, že pani poškodená spadla zo stoja rovno na zadok, pani poškodená sa tam začala zapleť, to znamená, ak stála chrbtom k autu pani Š., tak sa otočila, zatočila, videl poškodenú za autom pani Š., potom sa vlastne premiestnila k pravému zadnému kolesu, čelom k autu a padla na zadok. Pri tom pootočení sa dostala za pravé zadné koleso, najprv bola chrbtom k tomu autu, následne s pootočením a spadla k tomu autu čelom na zadok, keď poškodená spadla na zadok, bola tvárou otočená k zadnému čelu vozidla obžalovanej, on ju dvíhal, takže presne vie, v akej polohe bola. Ku kontaktu medzi vozidlom obžalovanej a poškodenu v žiadnom prípade nedošlo. Svedok uviedol, že celý proces je vykonštruovaný policajtom Z., poškodenu alebo jej dcérou. On keď niečo povie špatné na pána Z., tak si len vyrovnáva účty s ním. Priznal, že od pani obžalovanej si pýtal doklady o predmetnej nehode, dokonca písal obhajcovi obžalovanej, prečo prestal zastupovať pani Š.Ú.. Zároveň svedok uviedol, že po dopravnej nehode bol pozvaný na stretnutie s pravými expertmi, ktorí tejto veci rozumejú a tí si všetko odskúšali. Jeho manipulovali tak, ako bolo treba. Tieto skutočnosti podľa názoru súdu preukazujú, že v prípade tohto svedka nejde o nestranného svedka.

Svedok Z. I. ďalej vypovedal, že keď sa otáčal, poškodenú nevidel. Až keď dokončoval otáčací pohyb, tak sa pozrel doľava. To len tak rýchlo, lebo tam bola cesta. Svedok raz rozdielne na hlavnom pojednávaní uviedol, že je to tak, že sa nevenoval riadeniu svojho vozidla, neskôr už uviedol, že sa riadne venoval vedeniu motorového vozidla. Doľava sa pozeral preto, či tam nejde nejaké vozidlo. Uviedol, že incident videl z vozidla, jeho vozidlo sa pohybovalo pomaly. Keď videl poškodenú spadnúť na zadok, rýchlo vyskočil, zatiahol ešte aj ručnú brzdu, pretože tam bol briežok. Báł sa, čo keby sa to auto pohlo, tak je po nej. Bolo to pár sekúnd. Súd poukazuje na skutočnosť, že svedok kým dokončoval otáčací pohyb sa riadne venoval vedeniu motorového vozidla, a teda celý incident podľa názoru súdu svedok nemohol vidieť, keď sám svedok uviedol, že len tak rýchlo pozrel doľava.

Obžalovanú zo spáchania skutku usvedčuje výpoveď poškodenej, ktorá bola podporne potvrdená výpoveďou jej dcéry G. G. a zistenými objektívnymi skutočnosťami vyplývajúcimi zo znaleckého dokazovania.

Poškodená v konaní pred súdom popísala priebeh predmetného skutku, ako do nej obžalovaná narazila zadnou časťou auta, ako pocítila náraz do krížovej časti a ako sa ocitla na zemi. Uviedla, že prešla popri vozidle obžalovanej, ona naštartovala, ona bola vo vzdialenosti od vozidla obžalovanej asi 5 metrov a následne ten úsek musela obžalovaná prejsť a narazila do nej, obžalovaná ju autom zachytila zozadu,

ona následne spadla na ruky a na kolenám viac na tú ľavú stranu. Zranenia utrpela na ľavej ruke, ľavej nohe. Poškodená uviedla, že mala problémy s chrbticou, musela ísť k neurológovi a magnetickou rezonanciou bolo zistené, že ten náraz smeroval na prvý, druhý stavec chrbtice, ten náraz zasiahol skôr ľavú stranu krížov, na jednom stavci bolo zistené, že má krvnú zrazeninu. Ďalej vypovedala, že ju po páde boleli ruky a nohy, a v nemocnici toho dňa jej zistili, že má ťažké pomliaždenie ľavého kolena a ľahšie pomliaždenie ľavej ruky. Ďalej vypovedala, že keď do nej obžalovaná narazila, mala oblečenú bledomodrú mikinu zn. C., a všimla si, že bola zablatená, mala taký čierny pás. Vierohodnosť výpovede poškodenej je objektívne preukázaná i lekárskymi správami k vzniku a rozsahu utŕžených zranení. Poškodená aj vierohodne vysvetlila prečo mala zranenia na ľavej strane tele, keďže v minulosti mal zranenie pravého kolena a preto v páde v pude sebazáchovy sa natočila ľavou stranou tele, kde utŕžila predmetné zranenia. Súdu nie je známa žiadna okolnosť, ktorý by spochybňovala výpovede poškodenej, ktorá by mala takto účelovo vypovedať proti obžalovanej.

Výpoveď poškodenej podporuje výpoveď svedkyne G. G., ktorá na hlavnom pojednávaní vypovedala, že jej v ten deň mama volala, že niekto ju zrazil, že má bolesti a potrebuje zaviesť do nemocnice. Keď po ňu prišla mama bola prezlečená, nohavice mala mokré spredu od kolien dole, vzadu mala suché, videla, že má odreté obidve dlane, na ľavej ruke mala zodratú dlaň a mierny opuch, na pravej dlani mala odretú kožu, ľavé koleno bolo mierne opuchnuté a tiež udruté. Mama jej povedala, že zozadu do nej narazilo vozidlo, išlo o vozidlo U. tmavej farby, následkom čoho ona spadla dopredu, predovšetkým na ľavú časť tela.

Skutočnosť, že poškodená mala spadnúť na zadok tvrdenú samotnou obžalovanou a svedkom Z. I. vo svojich výpovediach nepotvrdila ani poškodená a ani svedkyňa G. G. a navyše zranenia poškodenej zistenými lekárskymi vyšetreniami takémuto pádu nezodpovedajú. Práve naopak, zranenia poškodenej zistené lekárskymi vyšetreniami sa zhodujú s výpoveďou poškodenej podporenej výpoveďou jej dcéry G. G., že padla na ľavú stranu a má zranenia na ľavej ruke a na ľavom kolene a taktiež že nohavice, ktoré mala v čase predmetného skutku oblečené na sebe boli mokré v ich spodnej časti.

V konaní bolo vykonané aj znalecké dokazovanie to v prípravnom konaní znalcom z odboru zdravotníctvo a znalcom z odboru doprava cestná a taktiež v konaní pred súdom boli obhajobou predložené znalecké posudky z odboru zdravotníctvo a z odboru doprava cestná, ktorých závery boli vo vzájomnom rozpore. Súd má však po vykonanom dokazovaní v spojitosti s výpoveďou poškodenej, svedkyne G. G. a vyhotovenej fotodokumentácii motorového vozidla obžalovanej, bundy poškodenej, zranení poškodenej za to, že znalecké posudky predložené obhajobou nekorešponujú s objektívnymi dôkazmi, preto sa súd stotožnil so závermi znaleckých posudkov vykonaných v prípravnom konaní v prospech poškodenej. Súd poukazuje najmä na znalecký posudok znalca z odboru doprava cestná V. C. Y., ktorý zaveroval, že s pravdepodobnosťou blížiacou sa istote možno konštatovať, že došlo ku vzájomnému kontaktu chodkyne (poškodenej) s vozidlom D. U. a konštatoval evidentnú zhadu charakteristických znakov (hustota, charakter, veľkosť, smer) vrúbkovania (vzorkovania) spodného okraja bundy s odtlačkom nachádzajúcim sa na zadných dverách vozidla, teda chodkyňa sa nemohla o auto opierať, pretože už pri malom vzájomnom pohybe „mikro pohybe“ bundy chodkyne voči zadným dverám vozidla D. U., by nemohol na zadných dverách (na nečistote laku karosérie) vzniknúť ostro ohraničený odtlačok, tak ako v danom prípade. T.j. došlo by ku oteru textílie bundy (tzv. „šmuhe“) na predmetných dverách vozidla. Samotná skutočnosť, že na karosérii v zadnej časti vozidla obžalovanej sa nachádza odtlačok, ktorý sa podľa znalca zhoduje so spodným okrajom bundy, ktorú mala v čase nehody poškodená oblečenú na sebe, nasvedčuje tomu, že obžalovaná narazila do poškodenej, pričom podľa názoru samosudcu z vykonaného dokazovania nevyplýval iný logický dôvod, prečo bol odtlačok pár hodín po predmetnom skutku na karosérii zadnej časti motorového vozidla obžalovanej, teda tento odtlačok mohol vzniknúť len jedným spôsobom a to tak, že obžalovaná svojím vozidlom pri cúvaní narazila do poškodenej. Tieto skutočnosti nepochybne vyplývajú aj fotodokumentácie predloženej prokurátorom, najmä z fotografií č. 6, č. 7 a č. 8 v digitálnej forme, kde je rozhodne viditeľný odtlačok na karosérii v zadnej časti vozidla obžalovanej, ktorý zodpovedá spodnému lemu bundy poškodenej. Pokiaľ obhajoba uvádza, že z fotografií č. 6, č. 7 a č. 8 bez akýchkoľvek pochybností nevyplýva, že ide o vozidlo obžalovanej, súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že fotografie v digitálnej podobe predložené prokurátorom sa zhodujú s fotodokumentáciou zadoväženou v prípravnom konaní - fotodokumentácia z miesta DN č. 119 zo dňa 13.06.2016 na č.l. 139-142 spisu a tam nafotené VIN číslo vozidla sa zhoduje s VIN číslom vozidla, ktoré patrí samotnej obžalovanej (č.l.141 spisu, č.l.158 spisu). Z fotodokumentácie vozidla a bundy poškodenej nachádzajúcej sa na č.l. 139-147 spisu je navyše uvedený aj dátum a čas

vyhotovenia tejto fotodokumentácie, ktorú vyhotovil príslušník PZ T.. G. Z. z Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ v I..

Podľa názoru súdu, aj bez prípadného znaleckého skúmania, je aj bežným pozorovaním i laikovi bezpečne rozpoznateľné, že nájdený predmetný otláčok na karosérii zadnej časti vozidla obžalovanej je zhodný s vrúbkovaním spodného lemu bundy poškodenej vrátane jeho veľkosti ale i klesajúceho tvaru v súvislosti s netypickým, neštandardným postojom poškodenej.

Súd ďalej po vykonanom dokazovaní konštatuje, že zo znaleckých posudkov predložených obhajobou (V.. N. Z. I.. K.) nevyplýva, že by títo znalci pri podaní znaleckého posudku vzali do úvahy netypický postoj poškodenej spôsobený jej zdravotným stavom a znázornený na fotografii č.1 na č. I. 144 spisu, pričom táto skutočnosť mala podľa názoru súdu vplyv aj na závery ich znaleckých posudkov, keď sa znalci s touto skutočnosťou v znaleckých posudkoch nevysporiadali. Navyiac spomínaní znalci prehliadli výpoveď samotnej poškodenej ktorá uviedla, že pred samotnou zrážkou sa trocha pootočila doprava dozadu. Súdu neuniklo, že znalec I.. K. pri formovaní svojich záverov svojho znaleckého posudku vychádzal z predpokladu, že svedok Z. I. nikde vo svojej výpovedi neuvádzal, že videl ako poškodená spadla na zadok, no z vyjadrení tak tohto svedka ako i samotnej obžalovanej nepochybne vyplýva, že obaja zhodne na hlavnom pojednávaní uviedli, že poškodená sama spadla na zadok, pričom k tejto verzii sa vyjadril v prípravnom konaní znalec I.. Z. R., C., ktorý z medicínskeho hľadiska podrobne popísal prečo sa táto verzia javí ako nepravdepodobná. Súd konštatuje, že nemá odborné znalosti v danej oblasti, avšak nevie si logicky vysvetliť ako mohli u poškodenej vzniknúť objektívne zistené poranenia - pomliaždenie ľavého kolena ťažšieho stupňa a pomliaždenie ľavej ruky ľahkého stupňa - len obyčajným pádom poškodenej na zadok, tak ako to uviedli obžalovaná a svedok I..

K znaleckému posudku V.. N. je potrebné uviesť, že tento znalec uskutočnil znalecký pokus v inom ročnom období ako sa stal skutok, navyiac s inou figurantkou, ktorá rozhodne mala inú výšku a váhu ako samotná poškodená, navyše rozhodne nemala ani podobnú fyziognómiu ako poškodená.

K tvrdeniam znalca V. N. - t.j. že je technicky neprijateľné, aby došlo ku kontaktu zadnej časti tela chodkyne a zadnej časti predmetného vozidla U., pričom jediná stopa by sa nachádzala len na mieste medzi nápisom U. a znakom D. (viď obr. 19) - stopa zadokumentovaná políciou a vypuklá časť zadného veka / zadný nárazník (viď obr. 20), by zostali bez akejkoľvek stopy (trecej stopy) od kontaktu nôh resp. do oblasti sedacieho svalu chodkyne súd uvádza, že k tejto problematike sa vyjadril znalec V.. Y., pričom podľa názoru súdu pri vypuklej časti zadného veka a zadného nárazníka na telo poškodenej buď pôsobila vyššia rýchlosť ako nula, a preto na týchto miestach vozidla obžalovanej mohol vzniknúť len oter resp. otery (šmuha resp. šmuhy na karosérii), alebo vzniknutý odtlačok ktorý vplyvom poveternostných podmienok - drobný dážď nemusel byť viditeľný, resp. práve vplyvom týchto poveternostných podmienok zanikol. Keďže políciou nájdený odtlačok sa nachádzal na vnútornej časti veka zadnej časti vozidla obžalovanej medzi nápisom U. a znakom D. a podľa znalca V.. N. bol „utopený“ oproti vypuklejšiemu nárazníku, z tohto dôvodu sa mohol tento odtlačok uschovať na predmetnom mieste aj pár hodín po samotnom skutku napriek týmto poveternostným podmienkam.

Na základe vyššie uvedených skutočností, súd dospel k záveru, že súhrn priamych ako i nepriamych dôkazov v tejto trestnej veci tvoria jednu ucelenú reťaz dôkazov, ktoré usvedčujú obžalovanú zo spáchania skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku. Z vykonaného dokazovania je zrejmé existencia priamej príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi protiprávnym konaním obžalovanej a vzniknutým následkom na zdraví poškodenej.

Z hľadiska trestného práva sa vo vzťahu k zavineniu u trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona vyžaduje nedbanlivosť podľa § 16 Trestného zákona. Trestný čin je spáchaný z nedbanlivosti ak páchatel a) vedel, že môže spôsobom mu uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí, alebo b) nevedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vidieť mal a mohol. Vzhľadom na vykonané dokazovanie je zrejmé, že obžalovaná vedela, že porušenie predpisov o cestnej premávke môže mať za následok nebezpečenstvo pre ľudský život a zdravie, a preto podľa názoru súdu obžalovaná sa predmetného konania dopustila vo forme vedomej nedbanlivosti podľa § 16 písm. a) Trestného zákona.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere u obžalovanej súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom vychádzal zo zásady, že trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby, má mu zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život.

Súd pri svojom rozhodovaní ohľadom uloženia trestu obžalovanej prihliadol na tú skutočnosť, že u obžalovanej nevzhliadol žiadnu príťažujúcu okolnosť, naopak zistil jednu poľahčujúcu okolnosť. Obžalovaná podľa odpisu v registri trestov nemá záznam v registri trestov GP SR a ani v evidencii priestupkov, a preto súd mohol obžalovanej priznať poľahčujúcu okolnosť - vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu - § 36 písm. j Tr. zákona. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností nad príťažujúcimi súd bol oprávnený obžalovanej uložiť trest odňatia slobody až na 8 mesiacov. Súd je toho názoru, že na nápravu obžalovanej postačí uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov, ktorý súd obžalovanej podmiennečne odložil na skúšobnú dobu na 1 rok, teda pri dolnej hranici trestnej sadzby. Súd vyššie uvedený podmiennečný trest odňatia slobody obžalovanej považuje za dostatočný preto, aby obžalovanej zabránil dopustiť sa obdobného konania v budúcnosti (individuálna prevencia) a zároveň bol výstrahou pre ostatných členov spoločnosti (generálne prevencia). Uloženie alternatívnych trestov obžalovanej neprichádzalo do úvahy a to nielen kvôli veku samotnej obžalovanej, ale tieto by súd ani nepovažoval za dostatočné pre dosiahnutie účelu trestu, a to vzhľadom k následkom spôsobeným poškodenou a samotným postojom obžalovanej k trestnej činnosti, ktorá sa jej kládla za vinu.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaná sa trestnej činnosti dopustila v súvislosti s vedením motorového vozidla, súd jej uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 18 mesiacov, teda pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby (1 až 10 rokov).

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenú G. D., T. XX.XX.XXXX D. I., bytom I., W. XX, škodu vo výške 264,90 € z nasledovných dôvodov: poškodená si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody. Výška škody u poškodenej bola spoľahlivo určená znaleckým posudkom znalca I. Z. R., a to bodové hodnotenie bolestného - 15 bodov krát 17,66€ sa rovná sume 264,90 €, a preto súd obžalovanej uložil povinnosť nahradiť poškodenú G. D.X., T. XX.XX.XXXX škodu z titulu bolestného vo výške 264,90 €.

Nakoľko si poškodená uplatňovala nárok na náhradu škody vo vyššej výške než jej priznal súd, preto súd postupoval podľa ustanovenia § 288 ods. 2 Tr. por. a poškodenú G. D., T. XX.XX.XXXX D. I., bytom I., W. XX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v lehote do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a zúčastnená osoba, pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, a toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor, len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca. V písomnom podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Po vyhlásení

rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor.